

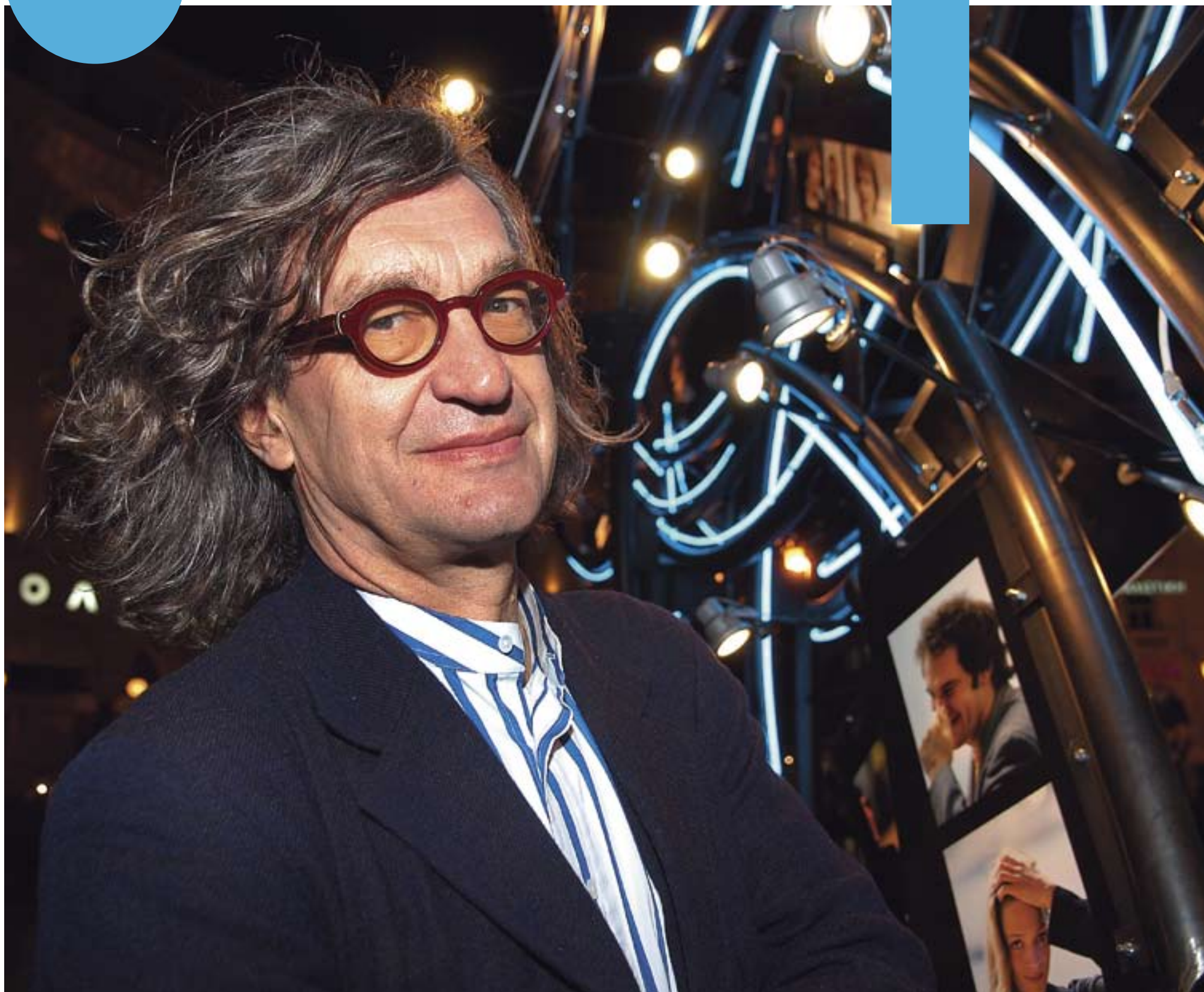
ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ, Ο ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΣ

Τετάρτη 22 Νοεμβρίου 2006
Αρ. φύλλου 194

Έκδοση του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ

ΠΛΑΝΟ

47th Thessaloniki
International
Film Festival

JAMESON
IRISH WHISKEY

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΟ JAMESON ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΟΛΕΑ ΣΤΟ 47ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

στις 17-26 Νοεμβρίου 2006

Ο κινηματογράφος είναι η τέχνη που ρίχνει ένα διαφορετικό φως στην καθημερινότητά μας. Μας επιτρέπει να δούμε πέρα από τα προφανή. Για 47η συνεχή χρονιά ο κινηματογράφος γιορτάζει και φέτος στη Θεσσαλονίκη.

Το Jameson χορηγός των "Βραβείων κοινού καλύτερης Ξένης, Ελληνικής και Βαλκανικής ταινίας" υποστηρίζει με συνέπεια αυτό το σπουδαίο καλλιτεχνικό γεγονός.

Αφεθείτε στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζήστε δυνατές συγκινήσεις παρέα με το Jameson.

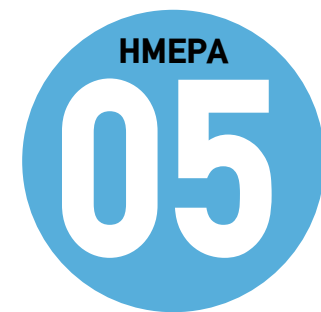
www.Jamesonwhiskey.com

BEYOND THE OBVIOUS

Απολαύστε υπεύθυνα

Με το «τι Λοζάνη τι Κοζάνη» δεν μπορείς να πορευτείς σ' ένα φεστιβάλ κινηματογραφικό. Οι λέξεις μπορεί να αλλάξουν το νόημα ολόκληρης ταινίας. Τον Τσέτη δεν μπορείς στη μετάφραση να το κάνεις Τσετσένο, γιατί κάπου εκεί θα υπάρχει ένας φανατικός σινεφίλ που δεν αφήνει να του ξεφύγει ούτε οξεία και θα σε διορθώσει. Στην αίθουσα Σταύρος Τορνές και στην ταινία *Σεράγιεβο σ' αγαπώ* το απόγευμα της Δευτέρας, υπήρξε κάποιος που, με την παρατήρηση του, έκανε την Jasmila Zbanic να τα χάσει, και εμένα να αναρωτηθώ γι' άλλη μια φορά, που είναι όλοι αυτοί τις άλλες μέρες του χρόνου, που κρύβονται, όταν η πόλη βγάζει τα καλά της και μπαίνει σε ρυθμούς καθημερινούς, μη φεστιβαλικούς.

Η αφορμή για να ξεσπάσει το πάρτι δεν υπήρχε στον ορίζοντα το βράδυ της Δευτέρας. Οι αφορμές όμως για να ξεσπάσει στο μυαλό όλων μας η ακατανίκητη επιθυμία για ταξίδια μακρινά ήταν σε κάθε φωτογραφία στην έκθεση του Βιμ και της Ντιονάτα Βέντερς στο Μουσείο Φωτογραφίας, στην Αποθήκη Α. Ήταν εγκαίνια και αν κανείς κατάφερνε να παραβλέψει τους γνωστούς-άγνωστους που κάνουν επιδρομή πάντα στον μπουφέ, θα παρασυρόταν σίγουρα απ' την ατμόσφαιρα στην αίθουσα. Υπέροχες φωτογραφίες, και μουσική των Buena Vista Social Club, δε χρειάζονται τίποτα καλύτερο για να κλείσω τη βραδιά μου παίρνοντας θέμα για όνειρα γλυκά με εικόνες απ τις ταινίες του Βέντερς.

Ξέρω ανθρώπους που έκαναν κοπάνα απ' τη δουλειά – αλήθεια λέω – για να βρεθούν στο masterclass με τον Βιμ Βέντερς και τον Σάλες το πρωί της Τρίτης. Και ανταμείφθηκαν, όπως κι εγώ και τόσο άλλοι που βρέθηκαν εκεί. Κρεμόντουσαν απ' τα σκαλιά, στέκονταν όπου μπορούσαν, κι ερωτήσεις έπεφταν βροχή. Οι απαντήσεις έρχονταν η μία πίσω από την άλλη, το ταξίδι είναι σημαντικότερο από τον προορισμό, χαλάλι η ορθοστασία δύο ώρες. Πόσο σπουδαίο μπορεί να είναι ένα σάντουιτς, που προορισμός του είναι να χορτάσει το πεινασμένο staff; Σπουδαίο γίνεται όταν το απολαμβάνει ένας δημιουργός όπως ο Βέντερς. Αυτά σκεφτόμουν και γέλασα όταν πήγα να υπογράψω στο βιβλίο του προσωπικού, μετά το masterclass για να πάρω το κολατσιό μου και διαπίστωσα ότι το ίδιο ακριβώς σάντουιτσαίκι είχε γευτεί πριν λίγο και ο μεγάλος δημιουργός, αφού η υπογραφή πριν τη δική μου ήταν η δική του.

Το πρόγραμμα πληθωρικό. Το δρομολόγιο για σήμερα πολύ διαφορετικό, με άρωμα από τσάι γιασεμί!. Προορισμός τα Λουλουδάδικα και τα εγκαίνια της έκθεσης video art της Cao Fei. Η έκπληξη ευχάριστη, αφού τα Λουλουδάδικα μεταμορφώθηκαν για λίγη ώρα σε γειτονιά της Σαγκάης με το κόκκινο να κυριαρχεί και τη μυρωδιά του γιασεμιού να σέρνει από τη μύτη εμένα, τους επισκέπτες, τους μαγαζάτορες που βγήκαν από το Μοδιάνο και τους κατοίκους της περιοχής.

Κάποιος να σύρει ή καλύτερα να παρασύρει τον Ρόιστον Ταν στις νυχτερινές ομορφιές της πόλης μας γιατί εγώ δεν προλαβαίνω! Πιάσαμε την κουβέντα και μου αποκάλυψε ότι δεν πάει πουθενά τα βράδια. Μένει κλεισμένος μόνος του στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, γιατί κανείς δεν τον βγάζει έξω, αλλά κακία δεν κρατάει σε κανένα. Από μικρός έτσι ήταν, μοναχικός. Η μαμά του, μου είπε γελώντας, τον είχε σε ένα κλουβί του ζωολογικού κήπου. Τρεφόταν με μπανάνες. Θεός ο Ρόιστον! Απόψε, αν προλάβω, θα τον πάω μια βόλτα στα πάρτι.

Ο Λάμπης Ταγματάρχης από τα Κακά Παιδιά έριχνε κλεφτές ματιές στο πρόγραμμα έξω από την Τώνια Μαρκετάκη. Εγώ σκεφτόμουν ότι ήρθε η ώρα να ρίξω τρελούς χορούς το βράδυ, πρώτα στο πάρτι του προσωπικού στην Αποθήκη Γ', αν βέβαια κατάφερνα να κάνω το απαραίτητο ρετούς που χρειάζομαι για να σταθώ αξιοπρεπώς. Το όλο θέμα του beauté ήρθε στο μυαλό μου, ξαφνικά όταν από μπροστά μου πέρασαν θεοπέσια πλάσματα του θιάσου Ρουπέε, κάνοντας happenings σε χρώμα ροζ, όχι τυχαία. Ροζ η ταινία του Αλέξανδρου Βούλγαρη και κατακόκκινο σε ένταση το live του στο Residents το βράδυ με τους Night on Earth και τους Mary And The Boy. Σε άλλο ρόλο για μια νύχτα, όχι του σκηνοθέτη. Όλοι εκεί; Ή μήπως όχι όλοι; Η διεύθυνση του φεστιβάλ μαθαίνω θα είναι σύσσωμη το βράδυ στο δείπνο προς τιμή του Βέντερς στο Ολύμπιον· ο κύριος Αγγελόπουλος εκεί, ο Βάλτερ Σάλες οπωσδήποτε.

Όλοι τους και στην τιμητική εκδήλωση νωρίτερα στο Ολύμπιον, σε μια αίθουσα γεμάτη από κόσμο που περίμενε να δει, να ακούσει, να αποθανάτισει τη στιγμή.

Και οι στιγμές έχουν τα πάνω και τα κάτω τους. Την ενός λεπτού στιγμή για το θάνατο του Ρόμπερτ Άλτμαν, αλλά και τα αστεία του Βιμ προς τον φίλο του Τεό, που όπως είπε χαριτολογώντας, έκανε μια αιωνιότητα και μια μέρα, να φτάσει στο φεστιβάλ της πόλης. Πρώτη φορά είδα σε μια σκηνή δυο γίγαντες του παγκόσμιου σινεμά παρέα. Ξεκίνησαν από τις Κάνες τη φιλία τους λέει, ο ένας με τους *Κυνηγούς* και ο άλλος με τον *Αμερικάνο Φίλο*. Άλλα χρόνια εκείνα για το σινεμά...

Πέρασα για λίγο, (τι κάνω σε αυτό το φεστιβάλ η γυναίκα), και από τη δεξίωση για τον Βραζιλιάνικο κινηματογράφο που οργάνωσε στο Πράσινο δωμάτιο η πρεσβεία της Βραζιλίας. Είδα εκεί και την επίτιμη πρόξενο της χώρας στη Θεσσαλονίκη κ. Τίμη Μπακατσέλου με τον σύζυγο της, εκδότη Αλέξανδρο Μπακατσέλο.

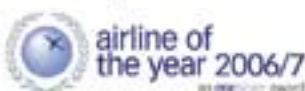
Μια αιωνιότητα και μια μέρα νομίζω ότι θα χρειαστώ να κλείσω αυτό το κείμενο σήμερα κι εγώ...συμβαίνουν τόσα πολλά κι ακόμη δεν έμαθα τον τρόπο να είμαι εδώ, εκεί κι αλλού. Μια φωνή μου φωνάζει «τρέξε Λόλα τρέξε» και γω την ακούω πιστά...

Πετάνε σε 25 προορισμούς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Η Aegean επεκτείνει συνεχώς το δίκτυό της και σας ταξιδεύει, με συνέπεια και ποιότητα, σε ακόμα περισσότερες πόλεις! Με πτήσεις που καλύπτουν το 97% των δυνατικών αναγκών του επιβατικού κοινού στο εσωτερικό και με νέους προορισμούς στο εξωτερικό, η Aegean γίνεται η πρώτη σας επιλογή κάθε φορά που θέλετε να απογειωθείτε. Και επειδή τα ταξίδια δεν έχουν όρια, εκμεταλλευτείτε τη συνεργασία μας με τη Lufthansa, πετώντας σε 187 προορισμούς σε ολόκληρο τον κόσμο και προσθέτοντας μίλια στην MILES&BONUS κάρτα σας. Αντίστοιχα τα μέλη του MILES&MORE μπορούν να συγκεντρώνουν και να εξαργυρώνουν μίλια όταν πραγματοποιούν πτήσεις με την Aegean Airlines.

801 11 20000, 210 62 61 000 ή στα ταξιδιωτικά γραφεία
www.aegeanair.com

Mercedes-Benz Financial Services, 1151, Αριστοτέλους, Αθήνα, Τ.Κ. 11527. Τηλ: +30 210 77113333. Φαξ: +30 210 77113333. Email: info@mercedes-benz.gr

Δική σας με €333 το μήνα!

C 180 Kompressor. Ήρθε η στιγμή να την αποκτήσετε!

► Τώρα μπορείτε να αποκτήσετε εύκολα μια C 180 Kompressor με 143hp* μόνο με €333** το μήνα και δυνατότητα επιστροφής του αυτοκινήτου στο τέλος της χρηματοδοτούμενης περιόδου. Επισκεφθείτε σήμερα τον πλησιέστερο

Εξουσιοδοτημένο Διανομέα της Mercedes-Benz και κάντε το όνειρό σας πραγματικότητα. Γραμμή Εξυπηρέτησης Πελατών Mercedes-Benz Ελλάς, τηλ.: 800-11-76000, www.mercedes-benz.gr. Mercedes-Benz. Πάντα μπροστά!

Mercedes-Benz

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

6

POZ

Ο κύριος φαλάκρας και η κυρία σκουφάκι. Η Σνεζάνα που φοβάται να καταλάβει. Η απύουσα μητέρα, η αδιάφορη μητριά, η καταθλιπτική δασκάλα που φοβάται να ζήσει, ο ψωνισμένος σταν Σάκης που φοβάται να νιώσει, η γέριχη ροζ σκυλίτσα... Και στη μέση ο μοναχικός Βασίλης. Που φοβάται να μεγαλώσει. Που νοσταλγεί... Νεαροί και πάλι οι ήρωες του Αλέξανδρου Βούλγαρη, στη δεύτερη μεγάλο μήκους ταινία του, μια ανεξάρτητη, χαμηλού προϋπολογισμού παραγωγή της Alco Films.

Ροζ, χρώμα κοριτσιόστικο, λίγο άρλεκιν... Ροζ λένε τη σκυλίτσα του ήρωα. Γιατί το επέλεξες ως τίτλο στην ταινία σου;
Ροζ είναι το χρώμα που αναζητούσα, ψάχνοντας τη χαμένη μου παιδικότητα. Η ταινία κινείται μέσα στο μυαλό του κεντρικού ήρωα. Έχει την ατμόσφαιρά του. Τις επιθυμίες και τις φοβίες του.

Ποιο σκεπτικό σε οδήγησε να το γυρίσεις ταινία; Πώς εμπνεύστηκες την ιδέα; Στο Βασίλη, τον κεντρικό ήρωα που υποδύεσαι εσύ, υπάρχουν προσωπικά σημεία αναφοράς; Ποιο είναι το κεντρικό μήτο της, το punch line;

Με το Ροζ ήθελα να κάνω μια παιδική ταινία. Προσπάθησα να κρατήσω τον παιδικό κόσμο ζωντανό, διαλέγοντας συνεργάτες που ήταν εφηβικής ηλικίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Ως προς την παραγωγή: πρόκειται για μια συλλογική handmade ταινία, φτιαγμένη παρέα με φίλους, low budget όπως το Κηλεις; του 2000. Δώσε μας μια γεύση πώς η πρώτη ιδέα γίνεται ταινία...

Αναζήτησα τη βοήθεια του κινηματογραφικού κύκλου, η οποία δε μου δόθηκε. Έτσι κι εγώ προχώρησα με 800 ευρώ επιστροφή φόρου και χορηγίες από σουβλατζίδικα των Εξαρχείων. Η αλήθεια είναι όμως, ότι ήθελα για όλους τους συνεργάτες το Ροζ να είναι μια "πρώτη" εμπειρία με τον κινηματογράφο. Με είχε κουράσει να βλέπω αυτά τα συνεργεία που πάνε από ταινία σε ταινία και δεν έχουν πια ζωή μέσα τους.

Σε εποχή που η γκρίνια και το κυρίαρχο παράπονο είναι ότι η Ελλάδα δεν παρέχει κίνητρα σε έναν νέο κινηματογραφιστή της γενιάς σου – όπως εσύ – να υλοποιήσει μια ιδέα του, μοιάζει σαν να απαντάς εναλλακτικά. Πώς το σχολιάζεις;
Δεν είμαστε ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία χώρα που το παλεύει μόνη της με το σινεμά. Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι το σινεμά του Κέντρου, των καναλιών, των υπερ-φρεστιβάλ και των συνδικάτων θα τελειώσει σύντομα. Και ίσως τότε, μέσα από τα συντρίμια, να βγει και κανένα διαμάντι.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

ΑΝΑΚΤΗΣΗ / Z ODZYSKU

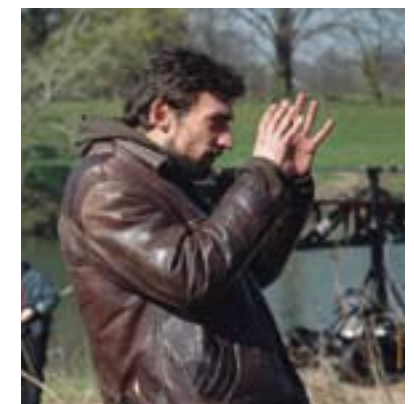

Ο 19χρονος Wojtek παραιτείται από τη δουλειά του στο εργοστάσιο. Στο γκρίζο κόσμο του Σλασκ, οι ευκαιρίες για μια καλύτερη ζωή σπανίζουν. Στην προσπάθειά του να συντηρήσει την Ουκρανή μετανάστρια αγαπημένη του και το παιδί της, θα βρεθεί μπλεγμένος σ' ένα βρώμικο κόσμο παρανομίας με στημένους αγώνες μποξ και στοιχήματα. Πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του 36χρονου Πολωνού Σλάβομιρ Φαμπίκι, η οποία συμπεριλήφθηκε στο επίσημο πρόγραμμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» των φετινών Κανών (Ειδική Μνεία από την Οικουμενική Επιτροπή). Ο σκηνοθέτης έχει γυρίσει πολλά ντοκιμαντέρ, τηλεταινίες και ταινίες μικρού μήκους. Το 26λεπτο **Meska Sprawa/A Man Thing** του 2001, μάλιστα, κέρδισε 33 φεστιβαλικά βραβεία και μια υποψηφιότητα για όσκαρ.

Δεν βλέπουμε συχνά πολωνικές ταινίες στην Ελλάδα. Νομίζω πως γενικά η χώρα σου δεν εξάγει και πολλές ταινίες. Νομίζεις πως αυτό πρόκειται να αλλάξει;

Στο τελευταίο Πολωνικό Φεστιβάλ της Γκντίνια, υπήρχαν στο επίσημο πρόγραμμα 24 ταινίες μεγάλου μήκους, 14 από αυτές ήταν πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών. Ο αριθμός από μόνος του είναι απόδειξη μιας γενικότερης αλλαγής. Για πρώτη φορά εδώ και 10 χρόνια, δυο πολωνικά φιλμ παρουσιάστηκαν στο επίσημο πρόγραμμα των Κανών – και οι δυο ταινίες ήταν παραγωγή της Opus Films (ανεξάρτητη πολωνική εταιρία παραγωγής). Οι νέοι Πολωνοί σκηνοθέτες ενεργοποιούνται αργά αλλά σταθερά και δεν φοβούνται να αγγίξουν δύσκολα θέματα της σημερινής Πολωνίας. Πιστεύω ότι σε 3-4 χρόνια οι πολωνικές ταινίες θα βρίσκουν ευρέως διανομή στην Ευρώπη, άρα και στην Ελλάδα.

SLAWOMIR FABICKI

Πόσο δύσκολο ήταν να βρεις χρηματοδότηση για να γυρίσεις ένα φιλμ στην Πολωνία;

Εδώ κι ένα περίπου χρόνο υπάρχει δράση στην πολωνική κινηματογραφία που υποστηρίζει την παραγωγή ταινιών. Ιδρύθηκε το Polish Film Institute. Κάθε παραγωγός μπορεί να κάνει αίτηση για οικονομική ενίσχυση που προέρχεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εξ αιτίας μάλιστα της εισαγωγής της Πολωνίας στην Ε.Ε., μπορούμε επίσης να βρούμε πόρους και σε ξένα κράτη. Περισσότερες ταινίες γίνονται χάρη στις μεγαλύτερες χρηματοδοτήσεις. Αλλά δεν είναι σημαντικά η ποσότητα όσο η ποιότητα και η πολυπλοκότητα των θεμάτων που περιέχουν – πολύ συχνά σκληρά και «ενοχλητικά» για μας τους Πολωνούς.

Πώς συνέλαβες την ιδέα της ταινίας;

Για τις εισαγωγικές μου εξετάσεις στο Lodz Film School έκανα ένα ντοκιμαντέρ για έναν 18χρονο που μάζεε παράνομα στοιχήματα.

Αναρωτιόμουν τι ήταν αυτό που ώθησε ένα νέο άνθρωπο στην παρανομία. Τι συνέβαινε στο κεφάλι του, αν ένιωθε ενοχές. Η Ανάκτηση δεν αναφέρεται στο συγκεκριμένο παιδί. Απλώς ήταν μια ιστορία που με ενέπνευσε.

Συνέντευξη: Κύα Τζήμου

ΝΕΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΑ / MOTORCYCLE

Παρόλο που εμφανισιακά δεν παραπέμπει ακριβώς στο αρχέτυπο του Easy rider, ο 32χρονος και σπουδαγμένος στο Τέξας Πολ Γκόρντον παρέδωσε με την πρώτη μεγάλο μήκος ταινία του μια ωδή... στη μοτοσικλέτα και την απελευθερωτική της δύναμη.

Ειδικά στο τρίτο μέρος, πιστεύω ότι είναι έντονη η επιρροή του Κασαβέτη.

Ναι, έχεις δίκιο, τον είχα συνεχώς στο μυαλό μου όταν γυρίζαμε το τρίτο μέρος. Για τα πρώτα δύο, πάντως, είμαι επηρεασμένος περισσότερο από τον Όζου. Ξέρεις, από τον τρόπο που αφήνει την κάμερα σταθερή και παρακολουθεί τις κινήσεις των χαρακτήρων μπροστά απ' αυτήν. Νομίζω ότι μια από τις επιρροές μου είναι ο Τζιμ Τζάρμους... όπως και ο Άκι Καουρισμάκι, ξέρεις, ο Φινλανδός!

Έχεις προλάβει να δεις τα **Φώτα στο Σούρουπο**;

Όχι αλλά ανυπομονώ, γιατί είχα λατρέψει τον Άνθρωπο χωρίς παρεϊθόν!

Ποιο είναι το επόμενο σχέδιό σου;

Είναι μια ιδέα αρκετά αφηρημένη προς το παρόν, για έναν κινηματογραφιστή που του λείπει ο ενθουσιασμός, που αναγκάζεται να γυρίζει βαφτίσια και γάμους... κάτι τέτοιο.

PAUL GORDON

Σε ποιο βαθμό συμμερίζεσαι αυτήν την εμμονή με τη μοτοσικλέτα;

Σε κάποιο βαθμό, όχι απόλυτα. Πριν από καμιά δεκαριά χρόνια είχα αγοράσει μια μοτοσικλέτα και μου είχε φανεί σαν ένας καλός αντιπερισπασμός από άλλου είδους προβλήματα. Επίσης, ανήκει σε εκείνη την κατηγορία των πραγμάτων που σου δίνουν μια έτοιμη ταυτότητα, σε κατατάσσουν σε «εκείνους που οδηγούν μοτοσικλέτα».

Γιατί χώρισες την ταινία σε κεφάλαια;

Γύρισα την ταινία κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, ένα κεφάλαιο για κάθε χρονιά. Από την αρχή το είχα στο μυαλό μου, χωρίς να είμαι απόλυτα σίγουρος ότι θα μπορούσα. Επίσης, οι προθέσεις μου άλλαξαν κάπως στο πέρασμα του χρόνου. Γι αυτό και τώρα που την κοιτάζω ολοκληρωμένη, παρ' όλο που θα έλεγα ότι μου αρέσει αρκετά, πιστεύω ότι σε κάποια σημεία θα λειτουργούσε καλύτερα αν είχε γυριστεί ως ένα ενιαίο σύνολο.

είμαι Νέος

Πάω **κόντρα** στη μίζερια της **ανεργίας**
Ξεκινώ **δυνατά**, **αφεντικό** του εαυτού μου

Ξεκινώ τη δική μου επιχείρηση

Τώρα βρίσκω βοήθεια, στο Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για την Νεανική Επιχειρηματικότητα.

Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για τη Νεανική Επιχειρηματικότητα

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ-ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ-ΔΙΚΤΥΩΣΗ-ΗΜΕΡΙΔΕΣ-ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΜΠΕΣ & ΔΕΣ

www.youngbusiness.gr

Στη σημερινή δύσκολη καθημερινότητα όπου η ανεργία κυριαρχεί, η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας σε συνεργασία με το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, προτείνει στους νέους ανθρώπους, λύση στο πρόβλημα.

Το ζητούμενο είναι η ενίσχυση της Νεανικής Επιχειρηματικότητας, η οποία μπορεί να είναι η απάντηση στο πρόβλημα της ανεργίας.

Οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες μπορούν, στα πλαίσια του προγράμματος, να βοηθηθούν πολύ.

Να πληροφορηθούν για τις πηγές και τα προγράμματα χρηματοδότησης, για τις υπηρεσίες, την κατάσταση και τις προοπτικές των διαφόρων κλάδων.

Να ενημερωθούν υπεύθυνα.

Τώρα μπορούν οι νέοι να γνωρίσουν τις δυνατότητες δικτύωσης με αντίστοιχες δομές και φορείς υποστήριξης.

Να δράσουν στο διαδίκτυο, μέσω επαφών με άλλους νέους επιχειρηματίες.

Οι νέοι μπορούν πλέον, με το Πρόγραμμα Ενίσχυσης της Νεανικής Επιχειρηματικότητας, να ξεπεράσουν τα πρώτα δύσκολα βήματα μιάς νεογέννητης επιχείρησης.

Το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, είναι πάντα πλάι στους νέους, ισχυρό στήριγμα σε κάθε επιχειρηματικό τους βήμα.

Ενημερωθείτε για τις δυνατότητες που παρέχονται σε κάθε νέο επιχειρηματία.

Πληροφορίες στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, στην Αριστοτέλους 27 και στο διαδίκτυο www.youngbusiness.gr

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για τη Νεανική Επιχειρηματικότητα συγχρηματοδοτείται από εθνικούς πόρους (25%) και από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (75%)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Σπάνια οπτικοακουστικά ντοκουμέντα, αποκαλυπτικές μαρτυρίες (Σαββόπουλος, Πουλικάκος, Γκαϊφύλλιας, Ψαριανός, Λογαρίδης, Socrates, κ.ά.) και ένα ντοκιμαντέρ που εστιάζει σε μια ένδοξη στιγμή της εγχώριας μουσικής ιστορίας. Στο Ροντέο και στο Κύτταρο, "γιάφκες" της αδάμαστης γηγενούς ροκιάς μας στα χρόνια της χούντας, μας μεταφέρει ο πρωτοεμφανιζόμενος Αντώνης Μποςκοϊτής, παρουσιάζοντας υλικό αρχείου, αφηγήσεις και παλιά, αγαπημένα, ηλεκτρικά ακούσματα.

Πώς εμπνευστήκατε την ιδέα να ερευνήσετε την πάλη ποτέ θρυλική σκηνή του '70;

Δεν υπήρχε θέμα έμπνευσης, η ταινία προέκυψε σαν εκπλήρωση ενός εφηβικού ονείρου, τότε που γυρνούσα Μοναστηράκι και οι δίσκοι Poll, Σαββόπουλου ή Socrates έπαιρναν τη θέση τους δίπλα σ' αυτούς των Beatles, Cream, Janis Joplin. Ας μου επιτρέψετε, έτσι, να νιώθω λίγο πιο ευτυχής σε σχέση με οποιονδήποτε συνάδερφό μου, που κάνει ντοκιμαντέρ.

Δώστε μας μια γεύση για τη διαδικασία πραγματοποίησής του: πόσο κράτησε η έρευνα, από πού προέρχεται το αρχειακό υλικό, οι καλλιτέχνες ανταποκρίθηκαν εύκολα στην πρόσκλησή σας να καταθέσουν μαρτυρίες τους ενώπιον του φακού;

Η έρευνα θα διαρκεί για καιρό, αφού ακόμη ανακαλύπτω σπάνια βινύλια, ηχογραφήματα, καλλιτέχνες – αφανείς ήρωες της υπόθεσης ελληνικό ροκ. Η ταινία δε σταματάει για μένα σε επίπεδο έρευνας και αναζήτησης. Υπάρχει δρόμος ακόμη! Αρχεία τους μου παραχώρησαν οι Λάκης Παπαστάθης (από την ταινία *Χαίρω πολύ... Σαββόπουλος* του 1975), Ανδρέας Θωμόπουλος (με το αντεργκράουντ *Αλδεβάραν* του - 1976) και Νίκος Μαστοράκης (υλικό από τηλεοπτικές εκπομπές του επί χούντας). Οι καλλιτέχνες ανταποκρίθηκαν πολύ θετι-

κά. Κυρίως οι ανενεργοί, σήμερα, μουσικοί, οι οποίοι είδαν το φιλμ να ξυπνούν από έναν καλλιτεχνικό λήθαργο 35 ετών. Κάποιοι, επαναπαυμένοι στις δάφνες τους, απλώς κατέθεσαν τη μαρτυρία τους. Θα προτιμούσα να υπήρχαν δάφνες και για όλους τους υπόλοιπους μουσικούς που με τίμησαν, όμως η ζωή είναι σκληρή και συχνά, όχι μόνο δεν παλεύεται, αλλά σε σπρώχνει στο περιθώριο...

Μπορούν ταινίες αντίστοιχου περιεχομένου να συγκινήσουν νεανικό κοινό ή απευθύνονται μόνο σε νοσταλγούς;

Νομίζω, μπορείς να πλησιάσεις τους νέους ανθρώπους, όταν δεν ακολουθείς στείρα ακαδημαϊκή γραμμή αφήγησης. Απαραίτητο επίσης σε μια ροκ ταινία είναι το χιούμορ. Άλλωστε εγώ γεννήθηκα το '74, όταν το Κύτταρο «ψυχορραγούσε»...

Η ταινία προβλήθηκε σε ξένα φεστιβάλ αλλά και αθηναϊκές αίθουσες. Ποιά ήταν η ανταπόκριση του κοινού;

Η ανταπόκριση υπήρξε θεϊκότατη, αν υπολογίσουμε πως η ταινία κράτησε πέντε εβδομάδες, αλλάζοντας συνολικά τέσσερις αίθουσες, ξεπερνώντας τα 1.200 εισιτήρια, κάτι που προσωπικά με χαροποιεί. Συγκινητική ήταν

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΟΣΚΟΪΤΗΣ

η προβολή της στο φεστιβάλ MOFFOM της Πράγας, όπου μεταξύ των θεατών βρέθηκαν πολλοί Έλληνες ομογενείς. Έπεται η κυκλοφορία του σάουντρακ και του DVD τα Χριστούγεννα.

Προσεχώς πάλι ντοκιμαντέρ με μουσικό περιεχόμενο;

Το επόμενο σενάριο αφορά μια προσωπικότητα της ελληνικής μουσικής, χαμένης για χρόνια στο εξωτερικό, αλλά ας μην πούμε περισσότερα. Θα κατατεθεί στο πρόγραμμα «Τεκμήριο» του ΕΚΚ. Πάντως, μουσική και σινεμά είναι ό,τι θέλω αποκλειστικά να κάνω.

Ο ΠΙΟΣ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΑ

Ο Μάρκος, νεαρός φιλόδοξος δημοσιογράφος περιφερειακού καναλιού, στην προσπάθεια του να πάρει πίσω ένα πιστόλι που κλάπηκε στο γύρισμα της α λα candid camera εκπομπής του, οδηγείται σε ένα εγκαταλεημένο χωριό της Πίνδου, συγκρούεται με τον Ηλία, το γιο του φύλακα του χωριού, γνωρίζει τους λιγοστούς κατοίκους του, ζει εμπειρίες και αντιμετωπίζει διλήμματα που ούτε μπορούσε ποτέ να φανταστεί. Πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Δημήτρη Κουτσιαμπασιάκου με θέμα τη συνειδητοποίηση ενός νέου ανθρώπου.

Πώς εμπνεύστηκες την ιδέα;

Η ιδέα για το σενάριο προέκυψε από ένα περιστατικό που διάβασα πριν από αρκετά χρόνια σε κάποια αθηναϊκή εφημερίδα. Νεαρός παρουσιαστής εκπομπής candid camera έκρυψε σε ένα χαρτοφύλακα, στο πεδίο του Άρεως, ένα πραγματικό πιστόλι και κρυμμένος βιντεοσκοπούσε τις αντιδράσεις των περαστικών όταν άνοιγαν τον χαρτοφύλακα και τον αντίκριζαν. Κάποιος από αυτούς πήρε το πιστόλι και... εξαφανίστηκε! Για καιρό σκεφτόμουν ποιος ήταν άραγε αυτός που το πήρε και τι αλλαγές επέφερε στη ζωή του η απόκτηση ενός πιστολιού.

Τι διαπραγματεύεται η ταινία;

Μέσα σε ένα περιβάλλον ξένο και εχθρικό, ο ήρωας της ταινίας στην προσπάθειά του να αντεπεξέλθει, αρχίζει να ανυλαμβάνεται πράγματα για τον ίδιο και την οικογένειά του. Στο τέλος της ταινίας δεν είναι πια ο ίδιος. Η ταινία προσεγγίζει τη συνειδητοποίηση ως μια διαδικασία που, όσο οδυνηρή κι αν είναι, έχει έναν απελευθερωτικό χαρακτήρα.

Επιλέγοντας να γυρίσεις την ταινία σου εκτός κέντρου και να περιγράψεις μια ιστορία που συμβαίνει σε ένα μικρό χωριό, επιδιώκεις μια επιστροφή στη φύση, στην αθωότητα ή ίσως στην παράδοση;

Το γεγονός ότι η ιστορία της ταινίας εκτυλίσσεται στην ύπαιθρο, δεν έχει να κάνει με κάποια διάθεση επιστροφής στη φύση, στην «αθωότητα» ή πολύ περισσότερο στην παράδοση. Αντίθετα, στόχος ήταν να μπει ο πρωταγωνιστής της ταινίας σε ένα περιβάλλον δυσπρόσιτο και απειλητικό, το οποίο όμως σταδιακά αλλάζει και αποκαλύπτεται στον ήρωα με τρόπο απρόσμενο και δυναμικό.

Λόγω διαφόρων καθυστερήσεων (εγκρίσεις, επιχορηγήσεις, κ.ά.), η ταινία σου άργησε να πραγματοποιηθεί. Πώς σχολιάζεις τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν νέοι σκηνοθέτες όπως εσύ, αποφασίζοντας να υλοποιήσουν μια ιδέα τους και να τη γυρίσουν σε ταινία;

Το Ε.Κ.Κ πέρασε τα τελευταία χρόνια μια πολύ άσχημη περίοδο, που είχε καταστροφικά αποτελέσματα για το σύνολο του ελληνικού κινηματογράφου και εμού συμπεριλαμβανομένου. Για

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΙΑΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

κάποιο λόγο αποφασίστηκε πως η καλύτερη πολιτική για τον ελληνικό κινηματογράφο είναι... να μην γίνονται ταινίες. Κι αυτό με το πρόσχημα των ριζικών αλλαγών. Δυστυχώς, δεν έγινε ακόμη καμιά αλλαγή ούτε στον τρόπο που σχεδιάζονται οι ταινίες, αλλά και ούτε και στον τρόπο που γυρίζονται. Έτσι φτάνεις στα γυρίσματα και διαπιστώνεις πως δεν έχεις χρήματα για... φιλμ!

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γ' ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
25 -26 -27
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2007

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
-ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ»

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ

DIGITAL WAVE

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΑ

Οι δυο σκηνοθέτες Αλέξανδρος Σεφεριάδης και Shane Bunnag εμπνέονται από την Αθήνα του 2004 και τη μετατρέπουν σε σκηνικό, ιδανικό να φιλοξενήσει την ιστορία ενός ανθρώπου που ζει διπλή ζωή, δουλεύοντας παράλληλα ως χαφιάς, και κάποια στιγμή αρχίζει να χάνει τον έλεγχο.

Ποια ήταν η εμπειρία σας από τα γυρίσματα στην Ολυμπιακή Αθήνα; Ξεκινήσαμε το γυρίσματα λίγους μήνες πριν την έναρξη των Ολυμπιακών, θέλοντας ακριβώς να συλλάβουμε την ατμόσφαιρα της Αθήνας εκείνη την περίοδο. Η πόλη βρισκόταν σε πλήρη σύγχυση: πορείες, έργα, αστυνομία παντού. Όσο πλησίαζαν οι αγώνες, τό-

σο πιο δύσκολο ήταν να κάνουμε γυρίσματα στους δρόμους. Οι φόβοι για την ασφάλεια των αγώνων είχαν μεταλλαχθεί σε φόβο για ουδένποτε έξω από το κανονικό και οι κάμερες προκαλούσαν υποψίες. Η αστυνομία διέκοψε αρκετές φορές τα γυρίσματα και μια φορά καταλήξαμε όλοι στο τμήμα – νθοποιοί, τεχνικοί – όλοι. Ο αξιωματικός υπηρεσίας παρακολούθησε σχολαστικά τις κασέτες που είχαμε πάνω μας. Τελικά με κοίταξε και είπε: «Μάγκα, δεν ξέρω ακριβώς τι κάνετε, πάντως αν πράγματι γυρίζετε ταινία, ο σκηνοθέτης είναι χάλια».

Ως μη επαγγελματίες σκηνοθέτες, ποιο ήταν το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίσατε, από τη σύλληψη της ταινίας μέχρι την ολοκλήρωση της; Από καιρό συζητάγαμε και αναπτύσσαμε το σενάριο της ταινίας, κουβεντιάζοντας και πλάθοντας στη φαντασία μας το τελικό αποτέλεσμα. Η αλήθεια είναι όμως πως η απόφαση να ξεκινήσουμε γυρίσματα ήταν απόφαση της στιγμής, πιο πολύ παιχνίδι παρά τίποτα άλλο. Δεν είχαμε την παραμικρή ιδέα πως θα υλο-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ

SHANE BUNNAG

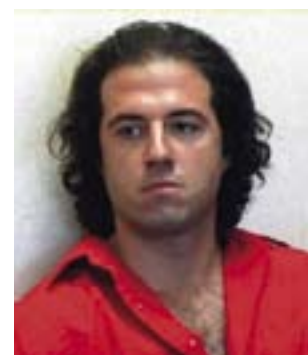
ποιούσαμε το στόχο μας. Μαθαίναμε στην πορεία. Το αποτέλεσμα βέβαια ήταν πως κάναμε πολλαπλάσια δουλειά απ' ό,τι χρειαζόταν. Και όχι μόνο εμείς, αλλά βέβαια και όλοι οι φίλοι που βοηθούσαν. Και αυτό ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα, το να διατηρήσουμε τον ενθουσιασμό και την πίστη των νθοποιών και των τεχνικών ότι αυτό που κάναμε θα οδηγήσει σε κάποιο αποτέλεσμα, ενώ την ίδια ώρα οι δυο μας κατά καιρούς είχαμε τις αμφιβολίες μας πως θα μπορούσαμε να ολοκληρώσουμε την ταινία. Το επόμενο βήμα ήταν πάντα ένα βήμα στο άγνωστο. Και είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες στους νθοποιούς και όλους τους φίλους που διατηρήσανε την πίστη σε αυτό που κάναμε, παρ' όλες τις δυσκολίες και τις δικές μας ελλείψεις.

LAND OF NOD

Ο Ευάγγελος Γιοβάννης, ο οποίος από τα 6 του ζει στην Αμερική, είναι αυτοδίδακτος σκηνοθέτης. Γυρισμένη στην Αριζόνα των Η.Π.Α. η ταινία του παρουσιάζει τη ζωή του Abel, για τον οποίο φαίνεται να μη νοιάζεται κανείς και ανίκανος να απογοητεύσει οποιονδήποτε, εκτός από τον εαυτό του, εκούσια καταρακνυλά από πιστός φίλος σε πιστό θύμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΟΒΑΝΝΗΣ

Που έγιναν τα γυρίσματα της ταινίας;

Η ταινία γυρίστηκε κυρίως στην Αριζόνα των Η.Π.Α., σε διάφορες τοποθεσίες όπως Phoenix, Flagstaff, Page, και Sedona. Κάποιες από τις περιοχές αυτές έχουν πλούσια παράδοση και μεγάλη τοπική αμερικάνικη ιστορία. Η ομορφιά της φύσης σε αυτές τις περιοχές είναι μαγική.

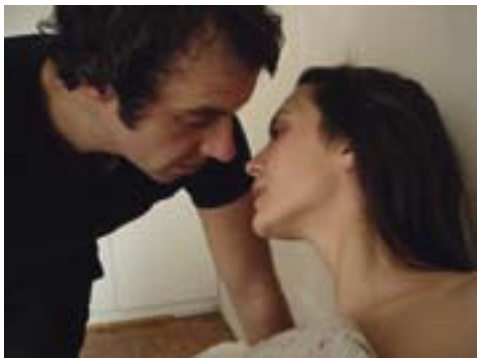
Πόσο δύσκολο θεωρείτε πως είναι για ένα νέο σκηνοθέτη σήμερα να υλοποιήσει την επιθυμία του να γυρίσει μια ταινία;

Είναι πολύ δύσκολο για ένα σχέδιο να ολοκληρωθεί. Πέρα από τις προφανείς δυσκολίες, όπως τα χρήματα και οι πηγές, υπάρχουν χιλιάδες άλλοι κρυφοί κίνδυνοι που μπορούν να εμποδίσουν μια δουλειά. Σε σχέδια σαν αυτό, όπου η ταινία είναι 2 ώρες σε ψηφιακό βίντεο, ο σκηνοθέτης συγκεντρώνει χίλιες ώρες γυρισμάτων, που παίζουν και ξαναπαίζουν στο μυαλό του, ξαναζώντας τα εμπόδια που υπερέβη μέχρι να φτάσει εκεί. Το μεγαλύτερο προτέρημα για έναν σκηνοθέτη που γυρίζει μια χαμηλού κόστους ταινία, είναι να

εκμεταλλεύεται και τα θετικά αλλά και τα καυστούκια που η ζωή του δίνει. Συζητώντας τις δυσκολίες πάντως, δεν μπορώ παρά να παραδεχτώ ότι είναι σίγουρα ευκολότερο (με την εφεύρεση και διάδοση του ψηφιακού βίντεο) να κάνει κανείς μια ταινία σήμερα, παρά πριν από μερικά χρόνια, όταν μόνο τα στούντιο είχαν τα μέσα να το κάνουν. Στις μέρες μας, ένας αποφασισμένος άνθρωπος μπορεί να κάνει την ταινία του αν το θέλει πραγματικά. Αλλά η ιδέα της «εύκολης» παραγωγής ταινιών έχει και τον κίνδυνο ενός κύματος ψευδών προσδοκιών. Αν οι άνθρωποι δε δουλέψουν σκληρά, η ψηφιακή κάμερα δε θα κάνει ποτέ τη δουλειά για σένα σαν ένα τεχνολογικό μαγικό κόλπο!

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΑΥΡΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ / SUTRA UJUTRU

Η ταινία πραγματεύεται την επιστροφή ενός άνδρα στο Βελιγράδι, μετά από απουσία δώδεκα χρόνων, για να γιορτάσει τον επικείμενο γάμο του μαζί με την οικογένεια και τους παλιούς φίλους του. Εκεί θα διαπιστώσει ότι η παρέα του συνεχίζει ακόμη τον παλιό τρόπο ζωής – αλκοόλ, ναρκωτικά, ασταθείς σχέσεις – και θα επανασυνδεθεί με το μεγάλο του έρωτα. Ο ανεξάρτητος, με σημαντική θητεία

στο ντοκιμαντέρ, Σέρβος σκηνοθέτης Oleg Novkovic εστιάζει στο θέμα της αναπόδραστης απώλειας, όμως ως βασικό λάιτμοτιφ της ταινίας αναδεικνύεται η αναζήτηση ταυτότητας μιας ολόκληρης γενιάς τριαντάρηδων. Το **Αύριο το πρωί** είναι η φετινή πρόταση της Σερβίας για τα βραβεία Όσκαρ.

Δεδομένου ότι βρίσκεστε λίγο-πολύ στην ίδια ηλικία με τους ήρωές σας, υπάρχουν αυτοβιογραφικά στοιχεία στο φιλμ; Αισθάνεστε πιο κοντά στη στάση ζωής του Nelle ή του Sima;

Παρόλο που τα περισσότερα περιστατικά της ταινίας δε μου συνέβησαν, υπάρχουν αυτοβιογραφικά στοιχεία. Τους ξέρω καλά αυτούς τους χαρακτήρες, μπορώ να πω ότι είμαι ένας απ' αυτούς. Νιώθω πολύ κοντά και στο Nelle και το Sima.

Η ροκ μουσική και κουλτούρα παίζει σημαντικό ρόλο στο φιλμ. Πώς επιλέξατε τις μπάντες των οποίων τα τραγούδια ακούμε συνεχώς στην ταινία;

Αυτά τα συγκεκριμένα συγκροτήματα κι αυτά τα συγκεκριμένα τραγούδια έπαιξαν καταλυτικό ρόλο για τη γενιά μου, την εποχή που ήμασταν γύρω στα 20. Ήμουν υποχρεωμένοι να τα χρησιμοποιήσω.

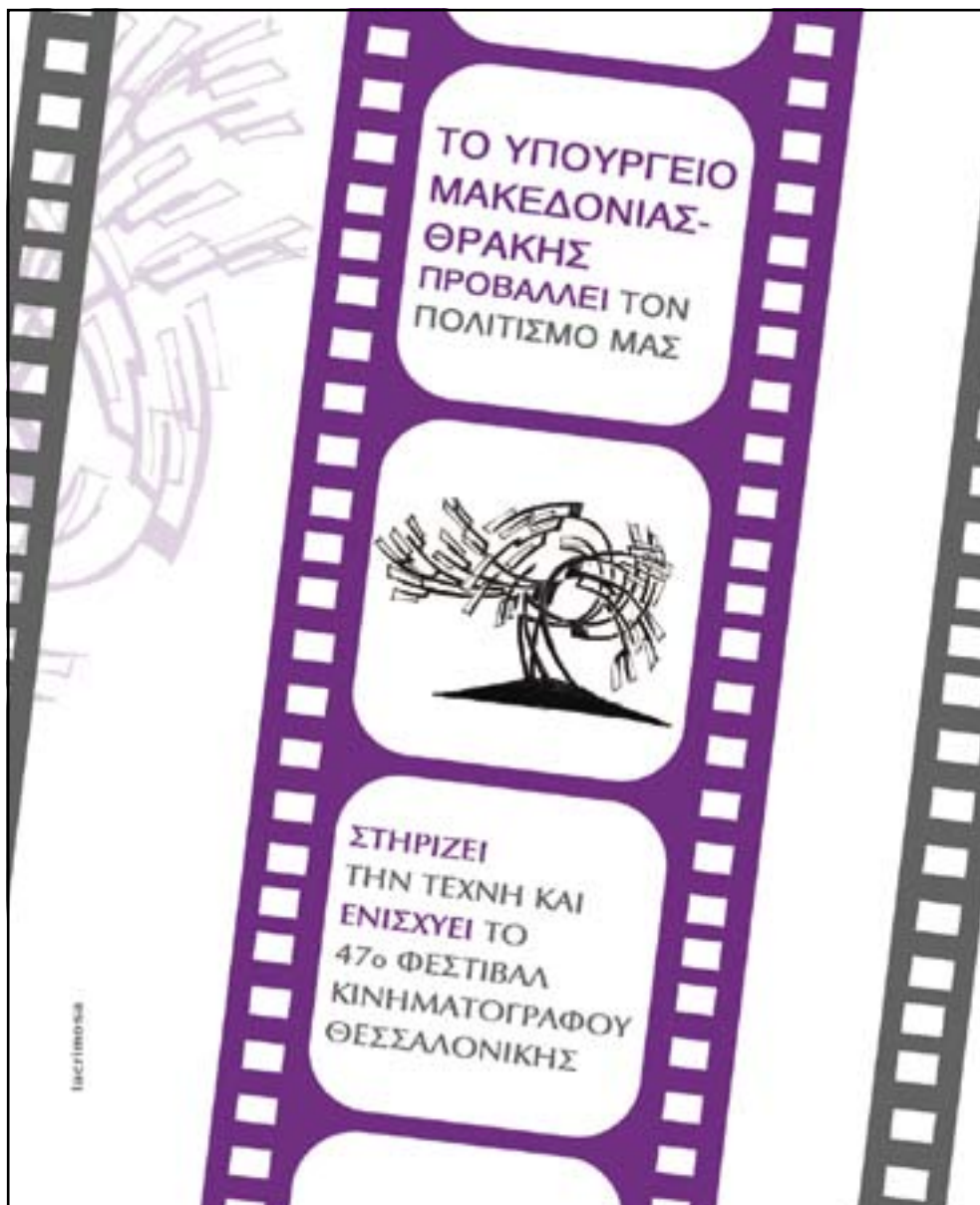
Ο κεντρικός σας χαρακτήρας αποδρά από τη θλιβερή ζωή του στο Βελιγράδι και καταφεύγει στη Δύση. Εκεί κάνει περιουσία, όμως δεν ωριμάζει πραγματικά μέχρι να επιστρέψει στην πατρίδα του και να βρεθεί αντιμέτωπος με τις αληθινές του επιθυμίες. Αντανακλά αυτή η διαδρομή, κατά κάποιο τρόπο, την οπική σας για τη Δύση και την αξία του νόστου;

Πραγματικά, δεν υπάρχει απάντηση για την ερώτηση αυτή μέσα στην ταινία. Η άποψή μου

OLEG NOVKOVIC

και τα αισθήματά μου για τη Δύση και τις αξίες του κόσμου της είναι αμφιλεγόμενα. Από τη μια μεριά μεγάλωσα με αυτές τις αξίες, ιδιαίτερα πολιτισμικά και καλλιτεχνικά, πιστεύοντας ότι ανήκω σ' αυτόν τον κόσμο, κι από την άλλη, ως πολίτης της Σερβίας, αισθάνομαι αφορισμένος και προσβεβλημένος.

Το Ραδιόφωνο της Διεθνούς Εκθεσης Θεσσαλονίκης

Radio
ΔΕΘ
104.9
FM STEREO

ΔΕΘείτε με τις επιτυχίες

ακούστε μας ζωντανά μέσω internet

ΕΓΝΑΤΙΑ 154 ☎46 36 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΗΛ: 2310 285105, 2310 291105 • FAX: 2310 283300
web site: www.tif.gr • e-mail: radio105@tif.gr

ΕΝΑΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣ ΠΟΥ ΘΥΜΩΝΕΙ ΚΑΙ ΠΛΗΓΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΤΟΥ ΚΥΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΕΙΣΤΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ, ΕΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΜΕ ΠΑΘΟΣ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ. ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ-ΤΑΞΙΔΙ, ΜΕ ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΜΥΑΛΟ, ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ «ΦΤΕΡΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ»...

Ποια είναι η προσωπική σας προσέγγιση στο θέμα της περιπλάνησης και του ταξιδιού, μια θεματική που επαναλαμβάνεται διαρκώς στο έργο σας; Πρόκειται για μια σωματική ή για μια διανοητική εμπειρία;
Είναι αυστηρά μια διανοητική διαδικασία. Σωματικά θα έπρεπε να ταξιδεύω λιγότερο, γιατί είμαι 60 χρόνων. Αλλά διανοητικά, έχω την ανάγκη να βρίσκομαι παντού την ίδια στιγμή. Τους τελευταίους 2 μήνες έχω πάει στο Σικάγο, τη Νέα Υόρκη, το Τόκιο, τη Λιλ, την Αυστραλία,

το Βερολίνο, τη Μόσχα, το Παρίσι, την Αφρική και τώρα στην Ελλάδα. Ακόμα ταξιδεύω πολύ. Θέλω να ζω σε όσο περισσότερα μέρη μπορώ την ίδια στιγμή, μόνο και μόνο για να μη χάσω τις αλλαγές που συμβαίνουν εκεί. Αν μπορούσα, θα ήθελα να περάσω όλη μου τη ζωή σε 100 μέρη του πλανήτη την ίδια στιγμή. Είμαι τόσο περίεργος για το πώς αλλάζουν τα πράγματα σε όλα αυτά τα μέρη, που πηγαίνει ο πολιτισμός μας. Και νιώθω ότι δεν μπορείς να το ξέρεις αν μένεις σε ένα μόνο μέρος. Δεν έχεις

ιδέα. Μπορεί να βλέπεις φωτογραφίες, ταινίες, ντοκιμαντέρ αλλά δεν είναι το ίδιο. Πρέπει να πας εσύ ο ίδιος εκεί. Αυτό μπορείς να το κάνεις μόνο μέσω του ταξιδιού. Και αυτή είναι η πραγματική μου δουλειά. Είμαι ταξιδιώτης.

Τι σας εντυπωσίασε περισσότερο από τη δίμηνη αυτή περιήγηση σας στον κόσμο;

Ήμουν για 3 εβδομάδες στο Κονγκό. Ποτέ δεν είχα πάει σε ένα μέρος που είναι τόσο αποκομμένο από τον υπόλοιπο κόσμο. Πρόκειται μια πόλη 30.000 κατοίκων, κανένας δρόμος δεν πάει πια εκεί και κανένα πλοίο γιατί όλα έχουν... πυροβοληθεί. Υπάρχει ένα τραίνο κάθε 2 εβδομάδες αλλά και δεν περνάει πάντα. Δεν υπάρχει ηλεκτρισμός, πόσιμο νερό, καμία σύνδεση με το ίντερνετ... Οι πιο πλούσιοι έχουν ένα ποδήλατο. Αυτοί που εδώ έχουν Μερσέντες, εκεί έχουν ποδήλατο ως ένδειξη μεγάλου πλούτου. Και αυτό είναι. Και μετά έρχεσαι πίσω και αντιλαμβάνεσαι ότι το να έχεις έναν υπολογιστή είναι ένα προνόμιο απίστευτων μεγεθών. Είναι σαν να μη ζούμε στον ίδιο πλανήτη.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα προς εξερεύνηση σε μια πόλη που δεν έχετε ξαναεπισκεφτεί;

Η πρώτη καταγραφή που κάνω είναι η κίνηση των ανθρώπων, η αίσθηση που μου δίνουν οι άνθρωποι για την ψυχολογική τους κατάσταση. Αν είναι θλιμμένοι, χαρούμενοι, εξαντλημένοι, βιαστικοί, δυστυχείς. Μετά, προσέχω το φως. Και μετά όλα τα άλλα. Τον πολιτισμό, την αρχιτεκτονική, τα οικονομικά.

WIM WENDERS

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

WIM WENDERS

I've seen and I still see in digital cinema the possibility of a major push for independence, new ideas and cinema's re-invention. I think that nothing better could happen on documentaries or on low budget films, which I believe that are the only interesting genre nowadays, than the growth of digital technology. During the last decade, thanks to the use of new technology, it has been possible for these kinds of cinema to stay alive, especially in independent cinema. I can't think of many films from that period which have impressed me and which were made in a conventional way...

Εξακολουθεί το Βερολίνο να είναι η αγαπημένη σας πόλη στον κόσμο;

Το Βερολίνο, ξανά. Ξέρετε, έλειπα από την πόλη για δέκα περίπου χρόνια, από το 1995 έως το 2004. Το Βερολίνο που άφησα πίσω μου ήταν πολύ βαρύ, βαρετό και με ανθρώπους δυστυχισμένους. Εκείνη την εποχή, η επίδραση της επανένωσης των δύο Γερμανιών και των αλλαγών που επέφερε ήταν τόσο βαριά, που το Βερολίνο υπέφερε από αυτό. Σήμερα έχει μια φωτεινότητα και πάλι. Είναι πολύ καλύτερο από τα '90s. Πιο ζωντανό, πιο αστέιο και συναρπαστικό. Και μου αρέσει πολύ τώρα.

Πιστεύετε στην "αντιπαράθεση" μεταξύ του αμερικάνικου και ευρωπαϊκού σινεμά;

Πιστεύω στην αντιπαράθεση μεταξύ ανεξάρτητου και βιομηχανικού σινεμά, δηλαδή του σινεμά των στούντιο. Υπάρχει αληθινά ανεξάρτητο σινεμά στην Ευρώπη, όπως και στην Αμερική ή την Ασία. Αλλά το βιομηχανικό σινεμά μπορείς να το βρεις και στην Ευρώπη, έναν κινηματογράφο δηλαδή που βασίζεται σε συνταγές και φόρμουλες, σε μια βιομηχανική διαδικασία που παράγει ταινίες-προϊόντα τα οποία απλά πρέπει να πουλήσεις. Αυτό συμβαίνει τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Αμερική. Και υπάρχουν αληθινά ανεξάρτητες ταινίες που γίνονται στην Αμερική, ίσως όχι τόσες πολλές αλλά υπάρχουν. Γι' αυτό, δεν θα ήθελα να αναγαγω το διαχωρισμό ανάμεσα σε αμερικάνικο και ευρωπαϊκό σινεμά σε ιδεολογικό ζήτημα.

Άρα η συζήτηση για το «υπό εξαφάνιση» ευρωπαϊκό σινεμά, λόγω της αμερικάνικης πολιτιστικής κυριαρχίας, δεν σας αγγίζει; Κάποιοι από τους καλύτερους συμμάχους μας είναι οι ανεξάρτητοι κινηματογραφιστές στην Αμερική. Κυρίως γιατί και αυτοί προσπαθούν να κρατήσουν την ιδέα και την ανάγκη ενός ζωντανού, διαφορετικού σινεμά που δεν είναι μπλοκμπάστερ. Και χρειαζόμαστε και εμείς. Το ασιατικό σινεμά είναι επίσης πολύ ζωντανό αυτή τη στιγμή. Όλοι αυτοί είναι σημαντικοί σύμμαχοι στον αγώνα για έναν κινηματο-

γράφο που αλλάζει διαρκώς, που ασχολείται πραγματικά με τη ζωή και τους ανθρώπους και που δεν είναι αυστηρά ένα καταναλωτικό προϊόν. Έτσι, δεν θα ήθελα να καταδικάσω το αμερικάνικο σινεμά. Έχω πολλούς φίλους εκεί που κάνουν σημαντική δουλειά και ξέρω πάρα πολύ ευρωπαϊκό σινεμά που είναι σκουπίδια. Δεν θα βιαζόμουν λοιπόν να κάνω εύκολες κατηγοριοποιήσεις.

Τελικά, το ψηφιακό σινεμά είναι "ευχή" ή "κατάρα" για το μέλλον του κινηματογράφου;

Υπήρξα θερμός υποστηρικτής του ψηφιακού σινεμά από την αρχή. Είδα, και ακόμα βλέπω, στο ψηφιακό σινεμά, τη δυνατότητα μιας τεράστιας ώθησης για ανεξαρτησία, για νέες ιδέες και για την επανεφεύρεση του σινεμά. Νομίζω ότι τίποτα καλύτερο δεν θα μπορούσε να συμβεί στο ντοκιμαντέρ ή στα low budget φιλμ – τα οποία πιστεύω ότι είναι και τα μόνα ενδιαφέροντα κινηματογραφικά είδη αυτή τη στιγμή – από την ανάπτυξη της ψηφιακής τεχνολογίας. Τα τελευταία δέκα χρόνια, χάρη στη χρήση της νέας τεχνολογίας, έγινε δυνατό να κρατηθούν ζωντανές αυτές οι μορφές σινεμά, ιδίως στον ανεξάρτητο κινηματογράφο. Δεν μπορώ να σκεφτώ πολλά φιλμ αυτής της περιόδου που να με εντυπωσίασαν και να φτιάχτηκαν με τον συμβατικό τρόπο. Τα ψηφιακά μέσα κατάφεραν να ανανεώσουν με θαυματουργό τρόπο το ντοκιμαντέρ, ένα είδος που για χρόνια ήταν νεκρό.

Έχετε ζήσει σχεδόν μια δεκαετία στην Αμερική, έχετε γυρίσει ταινίες εκεί κι έχετε εκφράσει την αγάπη σας γι' αυτή τη χώρα. Αν έπρεπε να γράψετε ένα άρθρο γι' αυτήν σήμερα ως δημοσιογράφος, όπως ο ήρωας σας Φίλιπ Βίντερ του *Η Αλήθεια στις Πόλεις*, για τι θα μιλούσε;

Θα έγραφα για την απόκλιση της εικόνας που η Αμερική έχει στον έξω κόσμο ως μια πλούσια, δυνατή και καλλιεργημένη χώρα – την παροιμιακή «Γη της Επαγγελίας» – από την πραγματικότητα στο εσωτερικό της, το οποίο δεν είναι ούτε η Νέα Υόρκη ούτε το Λος Άντζελες. Το 90 τοις εκατό της Αμερικής αποτελείται από μικρές πόλεις, όπου νιώθεις ότι η Αμερική είναι αληθινά «απομονωμένη». Οι άνθρωποι εκεί αντιμετωπίζουν στερήσεις. Υπάρχει μια εντυπωσιακά τεράστια φτώχεια, υλική, διανοητική και πολιτιστική. Μετά από λίγο, δεν νιώθεις ότι βρίσκεσαι στο κέντρο του κόσμου, όπως κάποιοι πιστεύουν, αλλά στο περιθώριο του. Είσαι αληθινά αποκομμένος από κάθε πληροφορία για τον υπόλοιπο

κόσμο – εκτός αν έχεις πρόσβαση στο ίντερνετ. Αλλά απ' αυτό που λαμβάνεις από τις εφημερίδες, την τηλεόραση και τις ταινίες των cineplex, αισθάνεσαι ότι βρίσκεσαι σε διαφορετικό πλανήτη. Αισθάνεσαι ότι η Αμερική είναι ένα είδος πολύ κλειστού συστήματος. Και δεν ξέρω πώς οι άνθρωποι θα επιβιώσουν. Υπάρχουν πολλοί δυστυχισμένοι άνθρωποι, πάρα πολλοί με προβλήματα παχυσαρκίας, άνθρωποι που δεν κινούνται πια, που ζουν σε ένα πολιτισμό όπου δεν χρειάζεται να πάνε πουθενά πια, γιατί όλα έρχονται σ' αυτούς. Έτσι, κάθονται όλη μέρα μπροστά στην τηλεόραση και παχαίνουν. Δεν ταξιδεύουν πια, ούτε σωματικά ούτε πνευματικά. Είναι σοκαριστικό· οι Αμερικανοί μοιάζουν σαν να βρίσκονται σε αποσύνθεση, σαν να τους έχουν απορροφήσει όλη τους την ενέργεια. Για μένα όμως, το πιο σημαντικό είναι ότι ο τρόπος που η αμερικάνικη διακυβέρνηση των τελευταίων 6 χρόνων παρουσιάζει τα πράγματα στους πολίτες της έχει κυριαρχήσει στους Αμερικανούς· στον τρόπο που συμπεριφέρονται και στο πώς δουλεύει το μυαλό τους. Οι Αμερικανοί είναι πια κυνικοί και χωρίς συμπόνοια, όπως και η κυβέρνησή τους. Είναι σκληρό να βλέπεις την επίδραση αυτής της κατάστασης στους ανθρώπους. Το πόσο αδιάφοροι είναι για την αλήθεια, αν και ξέρουν ότι εξαπατώνται από την κυβέρνηση τους. Αλλά δεν κάνουν τίποτα. Και για μένα αυτό είναι πολύ σκληρό, γιατί αγαπάω την Αμερική, τους Αμερικανούς και τις αμερικάνικες ιδέες. Τώρα που οι Δημοκρατικοί επικράτησαν, για πρώτη φορά εδώ και 6 χρόνια, υπάρχει ένα κλίμα αλλαγής, φαίνεται ότι οι άνθρωποι αρχίζουν να ξυπνούν από τον εφιάλτη. Γιατί, για μένα, ζούσαν σ' έναν πραγματικό εφιάλτη. Έκανα μια ταινία γι' αυτό. Τη *Γη της Επαγγελίας*. Πιστεύω πως είναι το πιο πολιτικό φιλμ της καριέρας μου, γιατί ήμουν πολύ θυμωμένος που μια χώρα που αγαπώ τόσο πολύ, θάφτηκε τόσο πολύ.

Στο Πέρασμα του χρόνου υπάρχει η φράση «Οι Αμερικανοί έχουν αποικήσει το υποσυνείδητό μας». Είναι κάτι που το πιστεύετε ακόμα;

Νομίζω πως οι κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές που βλέπουμε εκεί θα συμβούν κι εδώ. Καμιά φορά είναι σαν η Αμερική να βρίσκεται χρόνια μπροστά με όρους πολιτιστικής ανάπτυξης. Πιστεύω όμως, πως η Αμερική χάνει αυτή τη λειτουργία της ως ηγετική δύναμη, τόσο πολιτικά όσο και πολιτιστικά. Νιώθω πως οι Ευρωπαίοι αρχίζουν να καταλαβαίνουν ότι η αποστολή τους να ορίσουν τις αλλαγές και τις εξελίξεις στον κόσμο και να αλλάξουν τα πράγματα, γίνεται όλο και πιο σημαντική. Εξαρτάται απ' αυτούς να τα καταφέρουν, μόνο όμως αν ξεπεράσουν την εμμονή τους με τους Αμερικανούς. Οι άνθρωποι στην Αμερική κοιτάζουν την Ευρώπη ως ανακούφιση και ως πηγή έμπνευσης. Είναι καιρός οι Ευρωπαίοι να αδράξουν την ευκαιρία.

Αν σας ζητούσαμε την αγαπημένη σας λέξη, αυτή θα ήταν το ταξίδι, ο δρόμος ή κάτι άλλο;

Η αγαπημένη μου λέξη είναι ελληνική. Και είναι ο «Λόγος». Γιατί υπήρξε πριν από όλα τα άλλα.

Αν μπορούσα, θα ήθελα να περάσω όλη μου τη ζωή σε 100 μέρη του πλανήτη την ίδια στιγμή. Είμαι τόσο περίεργος για το πώς αλλάζουν τα πράγματα σε όλα αυτά τα μέρη, που πηγαίνει ο πολιτισμός μας. Και νιώθω ότι δεν μπορείς να το ξέρεις αν μένεις σε ένα μόνο μέρος.

ΒΙΜ ΒΕΝΤΕΡΣ - ΒΑΛΤΕΡ ΣΑΛΕΣ

14

«Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ»

Ο βασικός τιμώμενος του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Βιμ Βέντερς, και ο σπουδαίος βραζιλιάνος σκηνοθέτης Βάλτερ Σάλες μίλησαν το πρωί της Τρίτης στην κατάμεστη αίθουσα Τζων Κασσαβέτις για την κοινή τους αγάπη: το δρόμο. Αφορμή για τη συζήτηση ήταν, από την πλευρά του Σάλες, οι ετοιμασίες του ντοκιμαντέρ του *Ψάχνοντας για το 'Δρόμο'*, με θέμα το ομώνυμο βιβλίο του Κέρουακ· όσο για τον Βέντερς, ως αφορμή λειτουργήσε το σύνολο σχεδόν του έργου του – ένα έργο στοιχειωμένο από την αίσθηση του ταξιδιού.

Οι δυο σκηνοθέτες επέμειναν επίσης στο θέμα της αναζήτησης της προσωπικής ταυτότητας, ζήτημα παρόν σε κάθε road movie. Όμως ο Σάλες το επέκτεινε θέτοντάς το σε κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο: «Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το εσωτερικό από το εξωτερικό ταξίδι», είπε. «Η αναζήτηση του πατέρα στον 'Κεντρικό Σταθμό' είναι ταυτόχρονα η συλλογική αναζήτηση της πατρίδας». Ο Βέντερς συμφώνησε: «Ακόμα κι από άποψη γυρίσματος, τα road movies είναι η ουσία της συλλογικότητας στον κινηματογράφο».

Κεντρικός άξονας του masterclass ήταν τα βασικά γνωρίσματα του road movie ως διακριτού κινηματογραφικού genre. «Οι απαρχές του road movie», είπε ο Βέντερς, «εντοπίζονται βέβαια στην "Οδύσσεια". Και μια που ο Όμηρος την έγραψε ως τραγούδι, μπορούμε να πούμε ότι το πρώτο road movie ήταν... μουσικαλά». Ανάμεσα σε αποσπάσματα από το *Στο πέρασμα του χρόνου* και τα *Ημερολόγια μοτοσυκλέτας*, ο καθένας από τους δύο επεσήμανε, διαδοχικά, πτυχές του είδους. Αμφότεροι στάθηκαν ιδιαίτερα στο στοιχείο της περιπέτειας: «Όταν είσαι στο δρόμο, πρέπει να είσαι έτοιμος να δεχτείς το απρόοπτο» συνόψισε ο Σάλες. «Να αντιμετωπίσεις και κυρίως να αποδεχτείς το άγνωστο: την ετερότητα».

Καθ' όλη τη δίωρη διάρκεια της συζήτησης, η αίθουσα του Τζων Κασσαβέτις ξεχείλιζε από ένα γοητευτικά ανάμεικτο κοινό: από τη μια, πενηντάρηδες που ενηλικιώθηκαν κινηματογραφικά με τις ταινίες του Βέντερς, το πάθος του για τους μπίνικς και τη μουσική· από την άλλη μια νέα γενιά, η οποία τον ανακαλύπτει αναδρομικά. Κοινό στοιχείο και στους δυο, η λανθάνουσα συλλογική φαντασίωση της Αμερικής, ένα θέμα για το οποίο ο Βέντερς μίλησε πολύ, ιδίως προς το τέλος, αναφερόμενος στην πρόσφατη *Γη τις επαγγελίας*. Όμως, όπως αποκάλυψε, λίγο πριν ολοκληρωθεί η συζήτηση, η ώρα του δικού του ταξιδιού προς την πατρίδα πλησιάζει: *Νιώθω την ανάγκη να γυρίσω στους δρόμους της Γερμανίας. Η επόμενη ταινία μου θα είναι ένα road movie για την πατρίδα μου*.

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ

Ο Βιμ Βέντερς, μαζί με το διευθυντή φωτογραφίας Φραντς Λούστιγκ, θα δώσουν σήμερα masterclass με θέμα τον ψηφιακό και αναλογικό κινηματογράφο, στις 14:15 στην αίθουσα Φρίντα Λιάππα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Τέχνης

Είναι γεγονός!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα όλα τα επαγγέλματα θεάτρου και Κινηματογράφου μαζί σε μία Καλλιτεχνική Ακαδημία!

MEDIA ARTS: Σενάριο - Δημιουργική Γραφή - Σκηνοθεσία
• Εικονοληψία - Φωτισμός • Μοντάζ • Παραγωγή

PERFORMING ARTS: Υποκριτική • Χορός • Μακιγιάζ Θεάτρου Σκηνής
• Σκηνογραφία - Ενδυματολογία

Διδάσκουν (με αλφαβητική σειρά):

- Ανθή Ανδρεοπούλου - Ηθοποιός / Δασκάλα Υποκριτικής
- Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Σκηνοθέτης
- Βούλα Γεωργακάκου - Προώθηση & Διανομή
- Κώστας Γεωργουσόπουλος - Φιλολόγος / Κριτικός Θεάτρου
- Νίκος Γιαννόπουλος - Σκηνοθέτης / Παραγωγός
- Βαρβάρα Δούκα - Σκηνοθέτης
- Κωνσταντίνος Ζαμάνης - Σκηνογράφος
- Δημήτρης Ήμελλος - Ηθοποιός / Δάσκαλος Υποκριτικής
- Τζωρτζίνα Κακουδάκη - Θεατρολόγος
- Δημήτρης Καμινάρης - Χορευτής / Χορογράφος
- Τάνια Κίτσου - Σκηνοθέτης / Θεατρική Παιδαγωγός
- Σία Κοσκινά - Ηθοποιός / Καθηγήτρια Μουσικού Θεάτρου
- Φίλιππος Κουτσαφτής - Διευθυντής Φωτογραφίας
- Μένη Κυριάκογλου - Ηθοποιός
- Φαίδων Λαζαρίδης - Σκηνοθέτης
- Μαρκέλλα Μανωλιάδου - Χορεύτρια
- Μανώλης Μαύρος - Σκηνοθέτης
- Γιάννης Μετζικώφ - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Τάνια Μιλτένοβα - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Κώστας Μόνας - Θεατρολόγος / Ηθοποιός / Σκηνογράφος
- Νίκος Παναγιωτόπουλος - Σεναριογράφος
- Εβελίνα Παπούλια - Ηθοποιός
- Κώστας Σαντάς - Ηθοποιός
- Μαριέττα Σγουρδαίου - Ηθοποιός / Εκπαιδευτικός
- Πέτρος Σεβαστίκογλου - Σκηνοθέτης
- Πέσσα Σταματοπούλου - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Ιουλία Σταυρίδου - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Γιούρι Στούπελ - Μουσικός
- Γιάννης Τζιώτης - Σεναριογράφος
- Κώστας Τσιάνος - Σκηνοθέτης
- Ντίνος Φανάρας - Χορογράφος Ελληνικού Χοροθεάτρου
- Μάκης Φάρος - Μοντέρ
- Πέτρος Φιλιππίδης - Ηθοποιός
- Κώστας Φιλίππου - Ηθοποιός
- Τσακ Φόστερ - Χορογράφος
- Ευθύμης Χατζής - Σκηνοθέτης
- Περικλής Χούρσος - Σκηνοθέτης

Και πολλοί άλλοι αξιόλογοι δημιουργοί.

Καλλιτεχνικές σπουδές αναγνωρισμένες από το κράτος
με δίπλωμα του Υπουργείου Παιδείας

Αθήνα: Κοδριγκτώνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074
Θεσσαλονίκη: Τιμιμική 14, Τηλ.: 2310 260 200

ΓΚΟΛ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΑ

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Αρχίζει το ματς. Τρίτη μεσημέρι. Το "γήπεδο" Τζων Κασσαβέτςς βράζει. Οι θεατές σπρώχνονται στα κάγκελα για να μπουν στον αγωνιστικό χώρο. Το κοινό στη θύρα 1 είναι συγκρατημένα αισιόδοξο. Στις κερκίδες Βραζιλιάνοι και Έλληνες. Η εντεκάδα των ομιλητών – παίκτες της καλύτερης μπάλας στο βραζιλιάνικο σινεμά είναι εδώ. Ο 'δαιτητής' Γιώργος Κρασσακόπουλος σφυρίζει την έναρξη του αγώνα. Ο κριτικός Jose Carlos Avellar παίρνει το τόπι μιλώντας για το '60, για «το σινεμά που αλλιάζει γιατί τότε γίναμε ανοιχτοί στην ατέλεια, οι σκηνοθέτες δεν ήθελαν να γράψουν, αλλιά να μιλήσουν για την ίδια τη χώρα τους». Μοιράζει τη μπάλα στο αριστερό μπασκέτο Marcelo Gomes, σκηνοθέτη του Σινεμά, ασπρίνες και όρνεα: «Δεν θα γινόμουν σκηνοθέτης αν δεν υπήρχε το σινέ-κλαμπ της πόλης μου που μου έδωσε εικόνες από άλλες κουλτούρες» λέει και δίνει πάσα στο συντοπίτη

του Karim Aïnouz που δηλώνει πως είναι «πολύ... ερεθιστικό να γυρίζεις ταινίες σε μια τόσο πολυφωνική χώρα». Λέει πως τον ενδιαφέρει το λάθος, ο αυτοσχεδιασμός, το απρόβλεπτο, αλλά δε βγαίνει οφ σάντι. Τον καλύπτει η σκηνοθέτιδα Katia Lund, υπογραμμίζοντας πως «όταν γυρίζει ταινίες δεν ξέρει τι την περιμένει, αλλιά την μαγεύει το να μαθαίνει στην πορεία». Ο Louis Carlos Mutoy χτυπάει στην καρδιά της άμυνας, παραπονούμενος πως «η πλειοψηφία των ταινιών που προβάλλονται στη Βραζιλία είναι αμερικάνικες». Στο αριστερό χαφ, η Lucy Barreto κάνει τρίπλες περιγράφοντας την «παιδική χαρά της», όπως ονομαζόταν καϊδευτικά η εταιρεία παραγωγής της που γεννήθηκε τη δεκαετία του '60. Στη λήξη του πρώτου ημιχρόνου, ο προπονητής Marcos Strecker εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η ομάδα πηγαίνει τόσο γερά: «Οι νέοι δημιουργοί σέβονται το κινηματογραφικό παρελθόν τους και βλέπουν πέρα από τα τείχη, βλέπουν τι συμβαίνει με τον υπόλοιπο κόσμο». Η παραγωγός Sara Silveira στην επίθεση ομολογεί πως «η ανεύρεση κεφαλαίων για το γύρισμα μιας ταινίας είναι αγώνας», και συμπλήρωσε στη γλώσσα του σώματος μια κίνηση καράτε. Η Susana Schild τρέχει προς τη μεγάλη περιοχή, προτείνοντας μια προβολή ελληνικών ταινιών στη Βραζιλία. Στις καθυστερήσεις, ο Βάλτερ Σάλες σημειώνει πως «ακόμα και το να διαβάζεις μια εφημερίδα στη Βραζιλία είναι μια καθημερινή περιπέτεια. Όλα είναι ρευστά, ευμετάβλητα, ανοιχτά στην αλλαγή». Και στα δικά μας. Σφυρίζτρα λήξης.

15

Δες μέσα σου...

Πόσο σημαντικό είναι το νερό για τον οργανισμό σου;

Το νερό είναι ένα από τα σημαντικότερα θρεπτικά συστατικά για τον ανθρώπινο οργανισμό και απαραίτητο στοιχείο όλων των ιστών του σώματος, αποτελώντας το 55 - 75% του βάρους μας. Συμβάλλει στην **ρύθμιση της θερμοκρασίας του σώματος** και στη διατήρησή της σε φυσιολογικά επίπεδα. Παράλληλα, βοηθά στην απορρόφηση και τη μεταφορά των θρεπτικών συστατικών και των βιταμινών και στην αποβολή των τοξινών και των παραπροϊόντων του μεταβολισμού. Η αφυδάτωση, ακόμη και στην ήπια μορφή που αντιστοιχεί στην απώλεια ποσότητας υγρών ίσης με το 1-2% του σωματικού βάρους μπορεί **να επηρεάσει σημαντικά τη λειτουργία του**. Συγκεκριμένα, η ήπια αφυδάτωση μπορεί να προκαλέσει πονοκεφάλους, αδυναμία συγκέντρωσης και μειωμένη πνευματική και σωματική απόδοση. Γι' αυτό:

- Προσπάθησε να καταναλώνεις τουλάχιστον 8 ποτήρια νερό την ημέρα και ακόμα περισσότερα αν κουράζεσαι σωματικά.
- Το δροσερό νερό είναι η καλύτερη επιλογή για την ενυδάτωση του οργανισμού. Πιες αρκετό, ιδιαίτερα όταν κάνεις ζέστη.
- **Μην περιμένεις να διψάσεις** γιατί όταν διψάς, έχεις ήδη χάσει σημαντικές ποσότητες υγρών από το σώμα σου.
- Υιοθέτησε την καλή συνήθεια να έχεις μαζί σου ένα μπουκάλι νερό, στη δουλειά, στο δρόμο και όταν αθλείσαι.
- Το κοινό κρυολόγημα και η γρίπη αυξάνουν τις ανάγκες μας σε υγρά. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, προσπάθησε να καταναλώνεις επαρκείς ποσότητες νερού.

LEON & PARTNERS

Δες μέσα του!

ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ

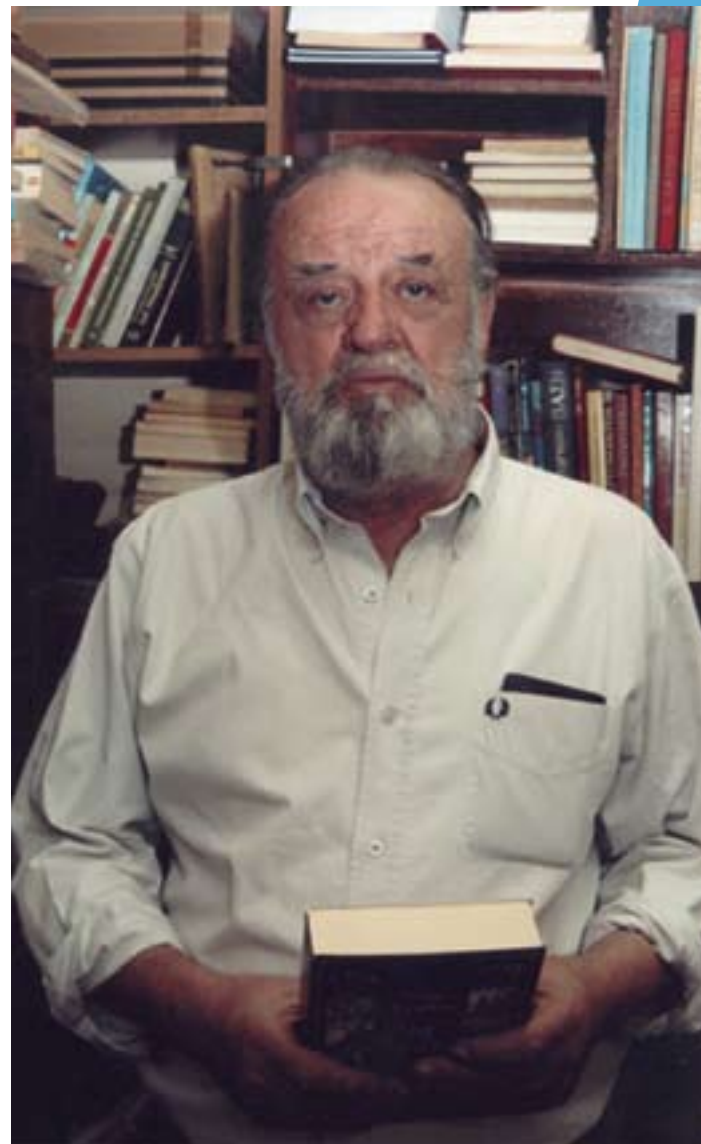
Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ

Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΤΟ 1935, ΣΠΟΥΔΑΣΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΣΤΑΥΡΑΚΟΥ ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΟΥ ΩΣ ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΕΝΩ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ.

Το 1963 σκηνοθέτησε – από κοινού με το Φώτο Λαμπρινό – τη μικρού μήκους ταινία *100 ώρες του Μάη*. Σ' αυτήν παρουσιάζονται τα γεγονότα της δολοφονίας του ανεξάρτητου βουλευτή της Αριστεράς, Γρηγόρη Λαμπράκη, αλλά κυρίως όλη η λειτουργία του παρακράτους η οποία οδήγησε σε αυτήν. Το 1967, και πριν από το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου, ο Δήμος Θεός σκηνοθετεί μία από τις σημαντικές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου, το *Κιέριον*. Πρόκειται για μια εντελώς πρωτοποριακή ματιά επάνω στην ιστορία αλλά και σε αυτό που απασχολεί το σκηνοθέτη σε όλο το μετέπειτα έργο του: την ενότητα του χρόνου, η οποία επιτυγχάνεται με την προσφυγή στο παρελθόν σε μια προσπάθεια ένταξής του σε ένα ευρύτερο κοινωνικό όλο. Η ταινία αρχίζει με ένα απόσπασμα από τα «Γεωγραφικά» του Στράβωνα και στη συνέχεια μας εισάγει στην ιστορία του, μια σαφή αναφορά στη δολοφονία του αμερικανού δημοσιογράφου Τζορτζ Πολκ, το 1948. Το φιλμ, σε ένα πρώτο επίπεδο, είναι ένας συγκερασμός δημοσιογραφικής έρευνας και αστυνομικής ταινίας, το πρώτο ελληνικό φιλμ νουάρ, όπως έχει επανειλημμένα ειπωθεί. Επιπλέον αποτελεί την πρώτη ανοιχτά πολιτική ταινία στην Ελλάδα αλλά και την πρώτη συλλογική δουλειά αυτού που στα επόμενα χρόνια ονομάσαμε Νέο Ελληνικό Κινηματογράφο. Έτσι,

πέρα από τη συμμετοχή στο σενάριο, μαζί με το Θεό, του Κώστα Σφήκα, του Γιώργου Πανουσόπουλου στη διεύθυνση φωτογραφίας και του Βαγγέλη Σερνιάρη στο μοντάζ, εμφανίζονται σε μικρούς ρόλους πολλοί γνωστοί στη συνέχεια σκηνοθέτες, όπως ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Σταύρος Τορνές, ο Κυριάκος Κατζουράκης, ο Κώστας Σφήκας, ο Κώστας Φέρρης, η Τόνια Μαρκετάκη, ο Γιώργος Κατακουζηνός. Το *Κιέριον* δεν προβλήθηκε στην Ελλάδα, παρά μόνον μετά την πτώση της δικτατορίας, όντας απαγορευμένο από τη λογοκρισία. Μετά από μια ευρωπαϊκή καριέρα, το 1974 ήρθε η ώρα να το δουν και οι Έλληνες θεατές στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, όπου και βραβεύτηκε.

Με τη *Διαδικασία*, το 1974, ο Θεός επιχειρεί μια νέα προσέγγιση του μύθου της Αντιγόνης. Η αρχαιοελληνική τραγωδία χρησιμοποιείται με τέτοιο τρόπο ώστε να αναδειχθεί η διαχρονικότητα των κοινωνικών δομών με την ανασύνθεση του παρελθόντος και των δομών του σε αντιστοιχία με σύγχρονες δομές. Έτσι, βλέπουμε την Αντιγόνη να αντιπροσωπεύει τις παραδοσιακές αξίες, σε αντίθεση με τον Κρέοντα ο οποίος είναι φορέας της νέας δύναμης, της ανερχόμενης εξουσίας. Όλα αυτά βέβαια όσο απέχουν από τη συννησιμένη αναπαρά-

σταση της αρχαιοελληνικής τραγωδίας άλλο τόσο απέχουν και από το συμβατικό σινεμά, με αποτέλεσμα η κριτική της εποχής να υποδεχτεί, τουλάχιστον με αμνηχανία, την άκρως ενδιαφέρουσα και πρωτοποριακή ανάγνωση του μύθου από τον σκηνοθέτη. Έπρεπε να περάσουν 14 χρόνια περίπου ωστόσο ο Δήμος Θεός να γυρίσει την επόμενη ταινία του, *Καπετάν Μεϊτάνος* (Η εικόνα ενός μυθικού οπλαρχηγού), το 1988. Εδώ μέσα από μια καθαρή ελληνικότητα, μακριά από κάθε είδους πατριδοκαπηλίες και σωβινισμούς, ο σκηνοθέτης κάνει μία σύνθεση του παρόντος, της ιστορίας και του μύθου. Όλα ξεκινούν όταν ένας διπλωμάτης (παρόν) μελετά μια αιογραφία η οποία σχετίζεται με τη δράση του Καπετάν-Μεϊτάνου, ενός οπλαρχηγού του 17ου αιώνα. Παράλληλα παρακολουθούμε την ιστορία σχετικά με την κατασκευή της εικόνας (μύθος), αλλά και τις αφηγήσεις κάποιων μοναχών (ιστορία), σχετικών με την εικόνα και τον εικονογράφο της. Η έννοια του Τόπου - εν προκειμένω του ελληνικού - που συναντάμε τόσο στο *Κιέριον* όσο και στη *Διαδικασία*, είναι κυρίαρχη και εδώ.

Ο *Ελεάτης Ξένος* (1995) είναι η τέταρτη και τελευταία ταινία του. Αν θέλουμε να αναφερθούμε σε ένα κοινό στοιχείο με τις προηγούμενες, αυτό είναι εκείνο της αναζήτησης, κάτι που υπάρχει τόσο στο *Κιέριον* όσο και στον *Καπετάν - Μεϊτάνο*. Η δράση εκτυλίσσεται στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν η νεαρή

γερμανίδα Χάνα, έρχεται στην Κρήτη με μια αρχαιολογική αποστολή και με την ευκαιρία αυτή αποφασίζει να αναζητήσει το παρελθόν της, αφού η ίδια είναι καρπός της σχέσης της νεκρής για μητέρας της με έναν Έλληνα. Διαβάζοντας το ημερολόγιο της μητέρας της, ανακαλύπτει τη σχέση αυτής με έναν Έλληνα ποιητή, τον Αρέθα Πωγωνάτο (ο οποίος χρησιμοποιούσε το ψευδώνυμο Ελεάτης Ξένος). Αναζητώντας τον πιθανό πατέρα της, ταξιδεύει στον ελληνικό Τόπο, για να μάθει πως αυτός δολοφονήθηκε από τους συγγενείς του λόγω της μεγάλης περιουσίας του. Τελικά και η ίδια η Χάνα θα πέσει θύμα δολοφονίας, από τον ίδιο κύκλο ανθρώπων, οι οποίοι φοβούνται πως ήρθε να διεκδικήσει την κληρονομιά της. Η ματιά του Θεού πάνω στη σύγχρονη Ελλάδα με εφόδιο την αρχαιότητα, επαναποθετεί το ζήτημα της ενότητας του κοινωνικού χωροχρόνου.

Εκτός όμως τις ταινίες μεγάλου μήκους, ο Δήμος Θεός γύρισε το 1983 και τη μεσαίου μήκους *Υπερρεαλιστικό χάρπινγκ*, ένα ντοκιμαντέρ για τους Έλληνες υπερρεαλιστές. Έχει σκηνοθετήσει ακόμη για την τηλεόραση τη σειρά *Ελληνισμός και Δύση* καθώς και διάφορα επεισόδια για την εκπομπή *Παρασκίνιο*.

• Η τιμητική εκδήλωση για το Δήμο Θεό θα γίνει σήμερα το βράδυ στις 20:00 στο Ολύμπιον.

100 ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ

ΕΛΕΑΤΗΣ ΞΕΝΟΣ

DIMOS THEOS

Born in Agrafa Karditsas, he studied cinema at the Stavrakos School and started his career as assistant director and production supervisor, working at the theatre too. He directed "Kierion", the first openly political film in Greece and the first collective work of what was later named New Greek Cinema. Later on, in "Diadikasia" (Procedure), the Greek tragedy was used to accentuate the mightiness of the social structures, by reforming the past and its structures, in correspondence to more contemporary ones.

ΔΟΛ

Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη

δύναμη
επικοινωνίας

- ΤΟ ΒΗΜΑ
- ΤΟ ΒΗΜΑ
- ΤΑ ΝΕΑ
- ΤΑ ΝΕΑ
- ΒΗΜΑgazino
- Κινηδρομος
- ΒΗΜΑDONNA
- ΒΗΜΑgourmet
- OK VITEA
- tvguide
- ntv
- ATHENS NEWS
- NATIONAL GEOGRAPHIC
- ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
- in.gr
- ΓΑΜΟΣ
- το παιδί μου
- Vita
- bodymind
- marie claire
- COSMOPOLITAN
- COSMOPOLITAN
- RAM
- ram&id
- HITECH
- DISCOVERY
- FHM
- FREE men
- ΔΙΑΚΟΠΕΣ
- Νέες αγγελίες

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

18

ΛΙΜΑΝΙ, ΟΛΥΜΠΙΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΜΕΛΑΘΡΟ ΚΑΙ ΜΠΕΖΕΣΤΕΝΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ. ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΟ.

Wenders again

Μετά το εξαιρετικά πετυχημένο χθεσινό masterclass του Βιμ Βέντερς με τον Βάλτερ Σάλες, το κοινό του Φεστιβάλ θα έχει τη δυνατότητα να συναντήσει ξανά το μεγάλο Γερμανό σκηνοθέτη, σήμερα στις 14:15. Στην αίθουσα Φρίντα Λιάππα, μαζί με τον διευθυντή φωτογραφίας των ταινιών του «Γη της Επαγγελίας» και «Μην Ξαναγυρίσεις» Φραντς Λούσιγκ θα μιλήσουν για Digital and Analogical Cinematography.

01

Παρουσίαση ταινίας

Την ταινία του «Αναπαράσταση», η οποία προβάλεται σήμερα στις 12.00 το μεσημέρι, στην αίθουσα Τώνια Μαρκετάκη, θα προλογίσει ο σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος.

01

Συζητώντας για το κινέζικο σινεμά

Ανοικτή συζήτηση για το νέο κινηματογράφο από την Κίνα θα γίνει αύριο στο πλαίσιο του αφιερώματος στο Νέο Κινέζικο Κινηματογράφο. Τη συζήτηση θα συντονίσει ο Ντέρεκ Έλι, κριτικός του Variety, ειδήμων του ασιατικού σινεμά και επιμελητής του αφιερώματος.

Στη συζήτηση αυτή παρουσιάζεται ο άγνωστος κινηματογράφος της Κίνας, μέσω των εκπροσώπων της Έκτης Γενιάς σκηνοθετών της χώρας που έρχονται φέτος στη Θεσσαλονίκη, εστιάζοντας στην αναδρομή της ιστορίας του κινέζικου κινηματογράφου και το άνοιγμά του στη Δύση.

Η γνωριμία με το κινέζικο σινεμά ξεκίνησε στη δεκαετία του '80, λίγο πριν τον ερχομό του Νέου Κύματος. Πολλές από τις ταινίες αυτής της εποχής αντιμετώπισαν προβλήματα λογοκρισίας κι έτσι η Πέμπτη Γενιά σκηνοθετών έγινε γνωστή στη Δύση ως ένα «σινεμά διαμαρτυρίας» απέναντι σε μια καταπιεστική γραφειοκρατία.

Στη δεκαετία του '90 έκανε την εμφάνισή της η αποκαλούμενη Έκτη Γενιά, με σκληροπυρηνικές art-house ταινίες, οι οποίες χρησιμοποιούσαν τις ευρωπαϊκές φεστιβαλικές ταινίες ως μοντέλο.

Ανοικτή συζήτηση για το νέο κινέζικο κινηματογράφο, 23/11, 11.00, Τζων Κασσαβέτης

02

Η συναυλία της ημέρας

Το μουσικό περιοδικό Δίφωνο διοργανώνει μια μεγάλη συναυλία στο πλαίσιο του 47ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, υπό την αιγίδα του υφυπουργείου Αθλητισμού.

Σήμερα το βράδυ στις 23.00, στο Αλεξάνδρειον Μέλαθρον (Παλαί ντε Σπορ), μια μεγάλη παρέα τραγουδιστών, που είτε κατάγονται, είτε συνδέονται με την πόλη της Θεσσαλονίκης, θα ερμηνεύσουν τραγούδια που αγαπήσαμε και τα οποία έλκουν την καταγωγή τους στις ταινίες που πέρασαν όλα αυτά τα 47 χρόνια από το φεστιβάλ.

Δεκαπενταμελής ορχήστρα θα συνοδεύσει τους τραγουδιστές σ' ένα ταξίδι που αρχίζει από την εποχή της «Μανταλένας» και συνεχίζεται ακόμα. Με αλφαβητική σειρά θα τραγουδήσουν: Χρόνης Αηδονίδης, Πέτρος Γαϊτάνος, Γλυκερία, Παντελής Θεοχαρίδης, Κώστας Θωμαΐδης, Λιζέτα Καλημέρη, Μελίνα Κανά, Βασίλης Λέκκας, Μαριώ, Μανώλης Μπτσιάς, Σοφία Παπαζογλου, Μαρία Φωτίου.

03

Τα νέα του Industry Centre

Σήμερα, λόγω των Κρατικών Βραβείων, το Industry Centre αναμένει την προσέλευση μεγάλου αριθμού Ελλήνων παραγωγών και σκηνοθετών. Όλες οι διαπιστεύσεις και τσάντες είναι έτοιμες για παραλαβή.

Το συνέδριο της Ομοσπονδίας Ευρωπαϊών Σεναριογράφων (Federation of European Scriptwriters) συνεχίζεται από τις 09.30 μέχρι 19.00 με διαλέξεις, συζητήσεις και ημερίδες.

Αρχίζουν σήμερα να επιστρέφουν σπίτι τους για τη γιορτή των Ευχαριστιών (Thanksgiving) οι επισκέπτες της «Αγοράς» από τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά οι δραστηριότητες της «Αγοράς» συνεχίζονται με την ημερίδα του Digital Wave στον κινηματογράφο Τζων Κασσαβέτης.

Το βράδυ, το Crossroads καλωσορίζει με ένα κοκτέιλ στο Industry Centre τους παραγωγούς και συνεργάτες του... Το TIFF Industry Centre είναι για σένα – επωφελήσου!

02

Ο κόσμος του Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν

Εγκαινιάζεται σήμερα, στις 13.00, η έκθεση φωτογραφίας του τούρκου σκηνοθέτη Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν, η οποία παρουσιάζεται σε παγκόσμια πρεμιέρα στο πλαίσιο του φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ο Τζεϊλάν, τιμώμενο πρόσωπο φέτος του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια», είναι ένας από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες του νέου τουρκικού κινηματογράφου. Γράφει, κινηματογραφεί, σκηνοθετεί και εντάσσει στις ταινίες του μέλη της οικογένειάς του, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού του. Η θεματολογία του έργου του περιστρέφεται γύρω από την αποξένωση του ανθρώπου, τη ζωή στην επαρχία και τις σχέσεις μέσα στην οικογένεια.

Η έκθεση περιλαμβάνει τοπία και πορτρέτα που φωτογράφησε ο Τζεϊλάν κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του σε όλη την Τουρκία, αναζητώντας τοποθεσίες για τις ταινίες του. Πραγματοποιείται με τη στήριξη της 9ης Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και με την υποστήριξη των «Ιδιοκτητών της στοάς Μπεζεστέν».

Παράλληλα, έχει προγραμματιστεί και εκδήλωση προς τιμήν του, αύριο Πέμπτη 23/11 στις 20.00 στην αίθουσα Σταύρος Τορνές.

Πανοραμική Τουρκία: ο κόσμος του Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν, 17 – 26/11, Αγορά του Μπεζεστένι

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΕΘ Α.Ε., κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Σε τόπο συνάντησης των νέων κινηματογραφιστών απ' όλο τον κόσμο έχει αναδειχθεί το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που αποκτά χρόνο με τον χρόνο πρωταγωνιστικό χαρακτήρα στα Βαλκάνια και ολοένα εντονότερη διεθνή πνοή. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι συμπεριλαμβάνεται στη λίστα των 25 μεγαλύτερων φεστιβάλ του κόσμου.

Στα 47 του χρόνια, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ένας θεσμός που γεννήθηκε στους κόλπους της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης, κατάφερε να μετατραπεί σε μια από τις κορυφαίες πολιτιστικές εκδηλώσεις της χώρας και να λάβει τη θέση που του αξίζει στο διεθνές κινηματογραφικό γίγνεσθαι. Θα συμμετάσχουμε και φέτος στην κινηματογραφική αυτή γιορτή, στο 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, που έχει ήδη «ντύσει» τη Θεσσαλονίκη με τα χρώματά του.

Εύχομαι να γίνουμε όλοι κοινωνοί της προσπάθειας των Ελλήνων και ξένων δημιουργών, απολαμβάνοντας το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

Just Talking: μέρα 4η

Ραντεβού και σήμερα στο Εντευκτήριο, στις 16.00, για τις χαλαρές θεματικές συζητήσεις μεταξύ Ελλήνων και ξένων δημιουργών του κινηματογράφου. Θέμα της ημέρας: «From script to screen». Το πάνελ αποτελούν οι σκηνοθέτες Joshua Dorsey, Μαρίνος Καρτίκκης, Dayyan Eng, Γιώργος Αχεκερλίδης, Πέτρος Καλκόβαλης, Άγγελος Σπάρταλης και Ευάγγελος Γιωβάνης.

04

04

03

POLYPHONIC TIMES

WIM WENDERS AND WALTER SALLES GAVE FESTIVAL-GOERS PLENTY OF FOOD FOR THOUGHT, THE BRAZILIANS GATHERED ROUND THE TABLE, THE CANADIANS HELD THEIR ANNUAL FILM FETE, THE EUROPEAN SCREENWRITERS CONSIDERED THEIR CRAFT AND THE GOOD FOLK FROM SERRES TURNED UP IN RECORD NUMBERS FOR "SUMMER COUNTRY DREAMS". THESE ARE JUST A FEW OF THE GOINGS-ON ALONG THESSALONIKI'S BUSY WATERFRONT.

Masterclass Bliss [01]

TV lights burned down on them, as Thessaloniki students and festival guests alike filled the Cassavetes cinema for a double masterclass led by Wenders and Salles yesterday. The two played off each other brilliantly as they talked about their work and especially road movies. The duo agreed, for instance, that it should be mandatory for feature filmmakers to make documentaries every two films or so. "When I feel lost in fiction, I go back to documentaries," Salles explained. Wenders recalled that at some point in his life, he wondered of the trod-upon earth "what road is left?" He made a five-hour science fiction film in response. The "students" in the room had the treat of being exposed to Salles' 10 minute demo for a documentary he's making on Jack Kerouac's "On the Road" featuring everybody from Johnny Depp ☺ to Laurie Anderson. Wenders pointed out that

[01]

To 47°
Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
ευχαριστεί τον Όμιλο

EUROMEDICA

για την πολύτιμη βοήθειά του.

Ταχυμεταφορές
Υψηλών Ταχυτήτων

ΥΦΙΚΗ

ΤΑΧΥΡΟΜΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλίας-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620, e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr
...ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κημισσό 14, Τ.Κ. 18233, Αγ. Ιωάννης Ρέντης
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

[02]

one big plus of road movies is that they “help you understand the Other”, something of vital importance in a world full of fear. Salles and Wenders also agreed that good films are open-ended. What’s the point of the film road, after all, if you are focused on the destination? Salles talks to the press at noon today. Today at 11.30 juror Christine Vachon gives a masterclass.

Views of Turkey [02]

Nuri Bilge Ceylan has established himself with his last few films as very much the strong, silent type. Today an exhibition unveiling his photographic views is opening. “Panoramic Turkey” is the title of the exhibit to be held at the Bezesteni Market. Ask festival staff and/or attractive locals for details on how to get there. Ceylan addresses the press at 11am.

Toasts of the Town

“Cinematography” is the focus of a round table at the Liappa Cinema at 2.15. Then later in the day, the festival toasts Panos Kondelis (Marketaki cinema, 5pm) as well as a tribute to 71-year-old filmmaker Dimos Theos (8pm).

Just Talking and Talking [03]

Fear and Terror was the topic of yesterday’s 4pm Just Talking session. Though there wasn’t enough time to do all 7 films justice, we were able to hear some insightful statements. Julia Loktev (“Day Night Day Night”) explained that her film – which features a woman in a very intense situation – was not out to explain the reasons behind terrorism. While the viewer, Lokteve noted, may have seen her heroine even intimately cutting her toenails, they did not know much about her. Meanwhile, Greek director Yiannis Oikonomidis (“Soul Kicking”) said he was out to show a “state of war” between people. He

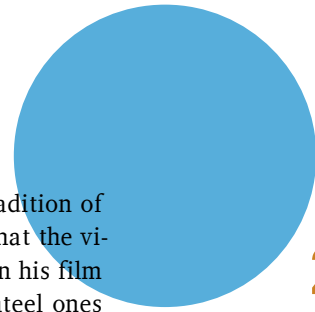

[03]

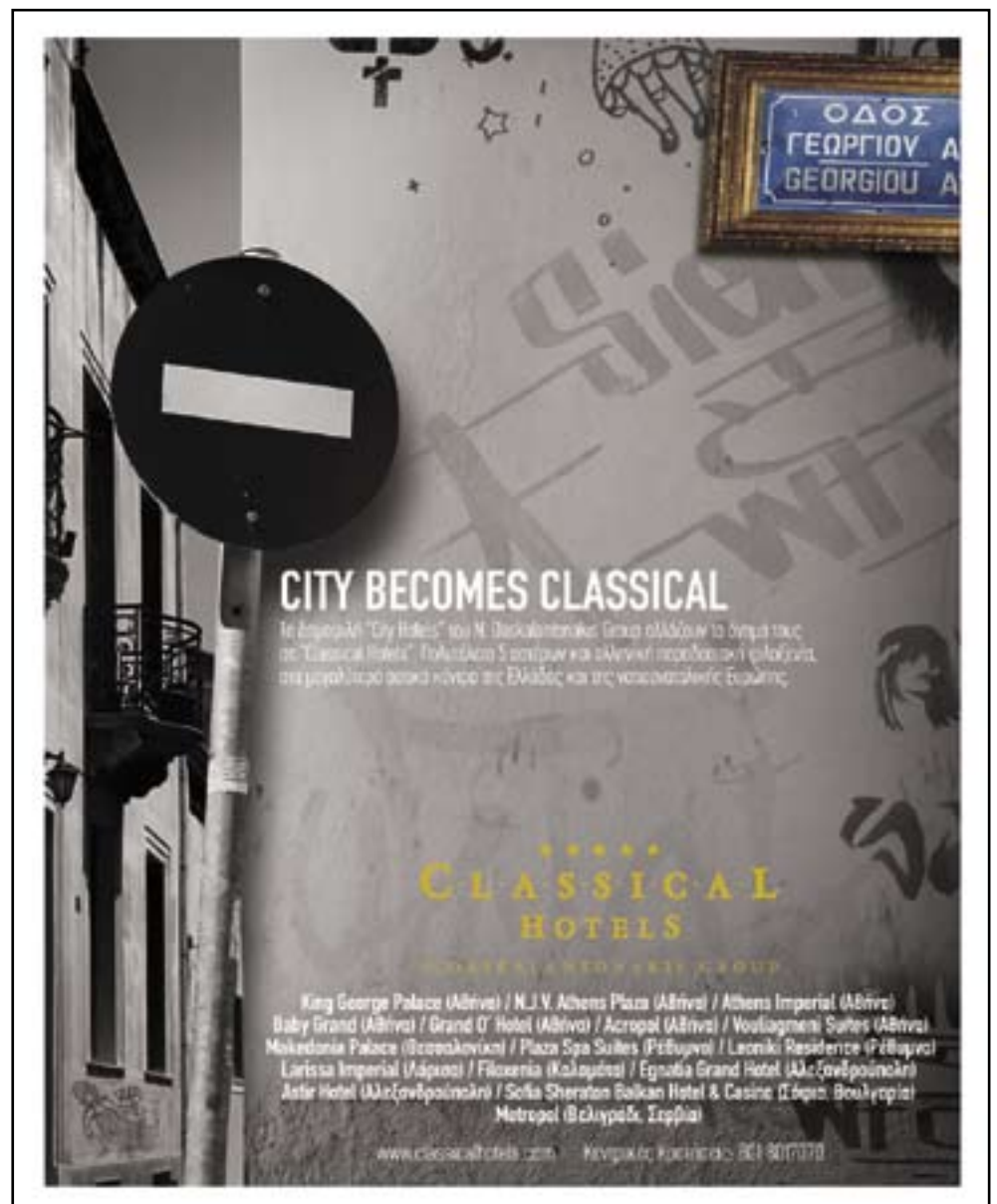

sees himself as working in the tradition of John Cassavetes, and points out that the violent exchanges between people in his film are more realistic than more genteel ones in many other films. Director Tariq Tegua (“Rome Rather Than You”) is concerned depictions of terrorists and Islam, but noted that in his film he focused on the terror of great magnitude within his own country a decade ago. On screen he intended “to do anything but make an Orientalist film.” Veteran directors Dimitris Stavrakas (“The Crossing”) and Stavros Ioannou (“Suppliants”) presented their films, both of which feature immigrants in Greece today. Stavrakas says he can’t recall the moment when he decided to make his film featuring a Bangladeshi trying to make a life in Greece, while Ioannou says he embarked on his documentary when he suddenly saw a group of people inhabiting an old olive oil mill. “Who are they, he wondered?” and learned of the asylum-seekers horrible boat journey from Turkey by boat. Chen Danning (“Manhole”) point-

ed out that he made his film in 2000/2001 in part as an attempt to capture how much life had changed in China since he returned there after living in LA for several years. Finally Lucia Rikaki explained that her film, “Hold Me”, was the first in Greece that was created in part over the Internet, as the production set up a site asking people to send in comments about their experience of loss. Today’s program includes the makers of Canadian film “the Point”, Chinese “Waiting Alone”, Greek “Honey and Wine” and four Digital Wave productions.

21

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Ο ουρανός της Σουελί	3,864	3,680	3,772
Δεσμοί αγάπης	3,944	4,138	4,041
Η ψυχή στο στόμα	2,948	4,271	3,610
Μεξικάνικο δράμα	3,662	3,711	3,687
Μέρα-νύχτα	3,267	3,690	3,479
Προτιμώ τη Ρώμη από σένα	1,815	2,892	2,354
The Point	4,159		
Ανάκτηση			
Ροζ			
Ταραχοποιοί			
Καλύτερη ζωή			
Οικογενειακοί δεσμοί			
Μια Παρασκευή απόγευμα			
Πίσω στην πατρίδα			

ΤΙΤΛΟΣ	ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Αύριο το πρωί	3,890	3,890
Το πέρασμα του χρόνου	3,932	3,932
Το χαρτί θα είναι μπλε	3,678	3,678
Κόρη του πολέμου	4,197	
Ήταν ή δεν ήταν:		
Κλίματα αγάπης		
Η εξέγερση του Λ.		
Μαγικό μάτι		
Συνοριακό φυλάκιο		
Τρανσυλβανία		
Σεράγεβο, σ' αγαπάω	4,406	4,406

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μία ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Digital Wave». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

ΤΕΤΑΡΤΗ / WEDNESDAY 22.11.2006

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	YAKOURA 1	YAKOURA 2	ARCHAEOLOGICAL MUSEUM
11:00 Υπόχρονος λιοντάρια στην Ελλάδα; Yparhoun liondaria stin Ellada? Irina Boiko, Gr. 2003 O.V. Russian/English sub. Μοσαλλία, μακρινή κόρη Massalia, makrini kori Márkos Γκασιτίβ / Marco Gastine Greece-France 2003 O.V. Greek, French/English sub. 13:30 Ζωντανό στο Κύτταρο - σκηνές ροκ Zondani sto Kyttaro - skines rock Antonis Boskoiitis Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 15:00 Ανάκτηση / Z odzysku Slawomir Fabicki • Poland 2006 O.V. Polish, Ukrainian/English sub. 17:30 Ο γιος του φύλακα / O yios tou fylaka Dimitris Koutsibassakos • Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 20:00 Τημητική Εκδήλωση Δίμος Θέας Honourary Ceremony Dimos Theos Εκατό ώρες του Μάη, Greece 1964 Ekató ores tou Mai D. Theos, F. Lambrinos O.V. Greek/English sub. Κιέριον / Kieron 92 , Gr. 1968 O.V. Greek, English/ French sub. 22:30 Ροζ / Roz Alexander Voulgaris • Greece 2006 O.V. Greek, English/English sub.	11:00 Διαμονομένη πέτρα / Fengkuang de shitou Ning Hao • China 2006 O.V. Mandarin/English sub. 13:00 Σημειώσεις για τις πόλεις και τα ρούχα Aufzeichnungen zu Kleidern und Städten Wim Wenders • W. Germany 1989 O.V. English, Japanese/English sub. 15:00 Φόσους / Lekce Faust Jan Svankmajer UK - France - Germany - Czech Republic 1994 O.V. Czech/English sub. 19:30 Συλλέκτρια στασιαστών / Kubrador Jeffrey Jeturian • Philippines 2006 O.V. Tagalog/English sub. 17:00 Μοτοσυκλέτα / Motorcycle Paul Gordon • USA 2006 O.V. English 22:00 Το ντοκι / Ostrov Pavel Lounguine • Russia 2006 O.V. Russian/English sub. 24:00 Συνωμότες της πόνονης / Spiklenci slasti Jan Svankmajer Czech Republic - Switzerland - UK 1996 no dialogue	12:00 Το γράμμα από το Σαρκερού To grama apo to Charleroi L. Liaropoulos, Gr 1965 Αναπαράσταση Anaparastasi 110' Theo Angelopoulos Greece 1970 O.V. Greek/English sub. 14:30 Ο χαμένος θησαυρός του Χουράφι πασά O hamenos thisavnros tou Hourafit Pasha Stavros Tsiolis Greece 1995 O.V. Greek/English sub. 16:45 Τημητική Εκδήλωση Πάνος Κονδελίς Honourary Ceremony Panos Kondelis Διαγωγός / Diogmos 95' , Gr. 1964 Gr. Griogiotou O.V. Greek/English sub. 18:45 Πέρα από τη λίμνη / Pera apo ti limni Stratos Stassinis • Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 21:00 Όλα για τίποτα / Ola ya tipota Alexander Seferiades, Shane Burnag • Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 22:30 Μέλι και κρασί / Meli ke krasi Marinos Kartikis • Cyprus-Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 00:15 Land of Nod Evangelos Giovanis • USA - Greece 2006 O.V. English	11:00 Στο πέρασμα του χρόνου Im Lauf der Zeit Wim Wenders W. Germany 1976 O.V. German/English sub. 14:15 Διεύθυνση Φωτογραφίας Cinematography 16:15 Ανησυχία / Molihua kai Hou Yong • China 2003 O.V. Mandarin/English sub. 19:00 Ταξίδευση / Taxidermia György Palfi • Hungary-Austria-France 2006 O.V. Hungarian/English sub. 21:00 The Point 97' Joshua Dorsey • Canada 2006 O.V. English 23:00 The Last King of Scotland Kevin Macdonald • UK - Germany 2006 O.V. English	10:00 ROUND TABLE Digital Cinema / Kourtrajmé 11:30 MASTERCLASS Christine Vachon 13:00 Απροσδόκητο / Bugcrush Carter Smith, USA 2006 O.V. Dutch/English sub. 15:45 Βοθιά / Diep Simone van Dusseldorp • The Netherlands 2005 O.V. Dutch/English sub. 15:30 Κοθμερικοί άνθρωποι / Everyday People 91' Jim McKay • USA 2004 O.V. English 18:00 Ο σοφολογιώτης / Der Lebensversicherer 97' Bilent Akinci • Germany 2006 O.V. German/English sub. 21:00 The Point 97' Joshua Dorsey • Canada 2006 O.V. English 23:00 The Last King of Scotland Kevin Macdonald • UK - Germany 2006 O.V. English	11:00 Η κόλλα / Glue - historia adolescenta en medio de la nada Alexis Dos Santos • Argentina 2006 O.V. Spanish/English sub. 13:30 Κόρη του πολέμου / Warchild Christian Wagner • Germany -Slovenia 2006 O.V. German, Serbo-croatian/English sub. 15:45 Για εκάσταση / Terra em Transe Glauber Rocha • Brazil 1967 O.V. Portuguese/English sub. 18:15 Λούσι / Lucy Henner Winkler • Germany 2006 O.V. German/English sub. 20:15 Λούσι / Lucy Henner Winkler • Germany 2006 O.V. German/English sub. 22:30 Δύο γιοι του Φρανσίσκο Dois Filhos de Francisco Breno Silveira • Brazil 2005 O.V. Portuguese/English sub.	12:00 Το μέγιστο Γκουαμπιάν / Omaret Yacoubian 165' Marwan Hamed • Egypt 2006 O.V. Arabic/English sub. 15:15 Ο δασοφύλακας / Tiangou Qi Jian China 2005 O.V. Mandarin/English sub. 17:45 Avri! Το δικό μας 1948 Zaijian, women de 1948... Guan Hu • China 1999 O.V. Mandarin/English sub. 20:30 Η πηγή της ζωής / The Fountain Darren Aronofsky • USA 2006 O.V. English 22:30 Έννι γην / Terra Estrangeira Walter Salles, Daniela Thomas • Brazil 1996 O.V. Portuguese/English sub.	13:00 Η φωτογραφία / l fotografia Nico Papatakis • Greece-France 1986 O.V. Greek / French sub. 15:30 Buena Vista Social Club Wim Wenders 1998 Germany-USA-UK - France-Cuba O.V. English, Spanish/English sub. 18:00 Εσωτερικό σπιτιού με νουαίκα που καθαρίζει μήλα / Esoteriko spitou me yineka pou katharizei mila 13' Gr 2002 E. Lyghizos O.V. Greek/English sub. 20:30 Delivery 100', N. Panayotopoulos, Greece 2004 O.V. Greek/French sub. 23:00 Μια τόσο μακρινή απουσία Mia toso makrini apousia Stavros Tsiolis 1985 O.V. Greek/English sub.	16:00 Το κοινό: τι κοινό έχουμε Ta kina: ti kino ehoume Lucia Rikaki • Greece 2006 O.V. Greek, English/English sub. 18:00 Η οραση της Ευρώπης I arpayi tis Evropis Angelos Spartalis, Greece 2006 O.V. Greek/English sub. 20:00 Ten Minutes Older- The Trumpet 11' Spain-UK-GER-FIN-China-NL, 2002 O.V. English Arisha, der Bär und der Steinerne Ring 27' , Germany 1992 O.V. German/English sub. Chambre 666 43' FR-W.GER 1982, Wim Wenders O.V. Engl., French, Portuguese/English sub. 23:00 Μια τόσο μακρινή απουσία Mia toso makrini apousia Stavros Tsiolis 1985 O.V. Greek/English sub.

Σήμερα το βράδυ στις 00:30 στην αίθουσα Τζον Κασσαβέτης, θα γίνει έξτρα προβολή των ταινιών μικρού μήκους των Κουτράιμέ. Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

Official International Programme	Greek Films 2006	DigitalWave	Independence Days	Balkan Survey	Focus	Greek Tributes
International Competition IC	Feature Films FF	DigitalWave DW	Abderrahmane Sissako Siss	Main Selection Bal	Teenage lust/Teenage angst Foc	Stavros Tsiolis Tσιο
Special Screenings SpSc	Documentaries Doc	National Cinemas	Jim McKay McK	Special Screenings BkSs	Tributes	Dimos Theos Theo
Out of Competition OC	Award-winning Short Films Sho	Brazilian Cinema Bra	Jan Svankmajer JSV	Nuri Bilge Ceylan Cey	Wim Wenders WW	Immigration in Greek Cinema Imm
		Chinese Cinema Chi	Someone to Watch StW	Special Screenings SpSc		Spotlights Spo

ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Λούφα και Παραλλαγή: Σειρήνες στο Αιγαίο	3,335		
Κέετες	3,501		
Αποστολος και μόνος	3,992	4,205	4,099
Η ψυχή στο στόμα	2,948	4,271	3,610
Πέντε λεπτά ακόμα	4,298		
SugarTown: Οι γαμπροί	4,275		
Το πέρασμα	3,813	3,510	3,662
Κράτσέ με	3,636	3,828	3,732
Πεθαίνοντας στην Αθήνα	3,453		
Μέλι και κρασί	3,330		
Ιλουστρασιόν	4,067		
Πέρα από τη λίμνη			
Ζωντανό στο Κύτταρο - σκηνές ροκ			
Ο γιος του φύλακα			
Ροζ			
Ι. Μόραλης			
Ακάμας			
Πανδώρα			
Στα όρια			
Ώρες κοινής ψυχίας			
Ένας ήρωας... στη Ρώμη			
Eduart			

ΤΙΤΛΟΣ	ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Όνειρα θερινής επαρχίας	4,444	4,444
Κάτω απ' το σεντόνι	3,357	3,357
Τα κοινά: τι κοινό έχουμε	3,563	3,563
Η αρπαγή της Ευρώπης		
Όλα για τίποτα		
Land of Nod		
Μια ροζ παραμύνα		
α		
Τ: Φαντάσου τον κόσμο χωρίς την εικόνα του		
Έρμος και μόνος για να μου φύγει ο πόνος		
Επόμενη στάση Γκόα		

www.ert.gr

470 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2006

“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ” ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ERT

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

NOKIA N93

Capture, edit and share.

- Εγγραφή βίντεο ποιότητας DVD με έως 30 fps
- Οπτικό ζουμ 3x με σταθεροποίηση εικόνας
- Ψηφιακή φωτογραφική μηχανή 3,2 megapixel, με οπτικούς φακούς Carl Zeiss
- Υψηλής ανάλυσης οθόνη 2.4"
- Έξοδος TV out για άμεση σύνδεση με τηλεόραση

Nokia Nseries
Δες τι Ακούω... Άκου τι Νιώθω... Νιώσε τι Σκέφτομαι...

Adobe Premiere Elements 2.0

Xpress Print Transfer Station

NOKIA
Connecting People

Copyright © 2006 Nokia. Όλα τα δικαιώματα είναι διατηρημένα. Τα Nokia και Nokia Connecting People είναι σήματα κατατεθέντα της Nokia Corporation.

ALPHA COPY

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Φραγκούδη 5
174 71 Κολομβία
Αθήνα
Τηλ. 210 920 3700
Fax 210 620 3799

NCS ΑΘΗΝΑΣ
Λεωφ. Βασιλαγμάτων 107
& Αρσης
166 74 Γλυφάδα, Αθήνα
Τηλ. 210 891 8700
Fax 210 891 8799

NCS ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
Λεωφ. Γεωργίου
Στολίου 54
570 01 Παύσα, Θεσ/Νικη
Τηλ. 2310 486 198/192
Fax 2310 486 199

NCS ΠΑΤΡΑΣ
Αγ. Ανδρέα 122
262 21
Πάτρα
Τηλ. 2610 222 415
Fax 2610 242 740

NCS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Εθνική
Αντιστάσεως 125
713 05 Ηράκλειο, Κρήτη
Τηλ. 2810 344 298
Fax 2610 346 195

NCS ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Μισογά Καρολά 5
13 11 Λευκωσία
Τ. Ο. 257 01 Κύπρος
Τηλ. +357 2267 1213
Fax +357 2267 1435

NCS ΣΚΟΠΙΩΝ
60, Ivo Ribar Lela Str.
1000 Skopje
F.Y.R.O.Macedonia
Tel. +389 23 298 877-8
Fax +389 23 298 879

NCS ΣΟΦΙΑΣ
4, Biko Str.
1000 Sofia
Bulgaria
Tel. +359 2 9808 994
Fax +359 2 9804 112

NCS ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΥ
18, Rajkova Str.
11000 Belgrade, Serbia & Montenegro
Tel. +381 11 3035 777
Fax +381 11 3036 050
Careline +381 11 035 333

AC/N TIRANË
Europe Trade Center
Bulevardi Bajram Curri
Tirana, Albania
Tel. (+355) 427 2 575
Fax (+355) 427 2 576

www.alpha-copy.gr

www.nokia.gr

e-mail: nokia-info@alpha-copy.gr

Nokia Careline: 801 11 66542